

Maj 2000

Tårnet

BALLERUPSKAK

medlemsblad *Klub*

TEORI . PRAKSIS . TURNERINGER . PARTIER . REFERATER

2000

Tårnet Ballerup Skakklub

Tirsdag kl. 19.30 på Tapeten, Magleparken 5, 2750 Ballerup

Formand: **Sigfred Haubro 44 64 23 80**
Kasserer: **Peter Olsen 44 65 15 94**
I bestyrelsen: **Michael Andersen 48 17 55 39**
Jørgen Christensen 44 97 46 38
Jens Hyldtoft 40 95 54 91

Klubbladet: **Tom K. Nielsen**
Carsten Hejberg
Ian Bredahl
Morten Mikkelsen

Indhold:

Historiske tæsk.....	3
Bund redder top.....	6
Pænt resultat.....	7
Første nederlag.....	9
Storsejr.....	10
Ærgerlig lige kamp.....	11
Som forventet.....	13
1. Holdet.....	14
2. Holdet.....	15
3. Holdet.....	16
Juniorskak i Ballerup.....	17
Ballerupmesterskabet for juniorspillere.....	18
Pensionistskak.....	20
Stormesterremis.....	21
Historisk holdscore.....	22

Førsteholdet 99/00

1. runde

Nykøbing Sjælland	Tårnet, Ballerup	2 - 6
Thorbjørn Bromann	Thomas Bach Nielsen	0 - 1
Morten Ligaard	Sigfred Haubro	½ - ½
Leif Jensen	Hans Henrik Hansen	½ - ½
Michael Lyng	Egon Madsen	½ - ½
Erik Rune Andersen	René O. Nielsen	0 - 1
Samuel Eddy	Jesper Simonsen	0 - 1
Peter Holst	Carsten Hejberg	0 - 1
Henning Rasmussen	Tom Krog Nielsen	½ - ½

Historiske tæsk af Thomas Bach Nielsen

Sæsonens første holdkamp var på udebane mod Nykøbing Sjælland Skakklub. En historisk kamp, da Nykøbing Sjælland aldrig tidligere har deltaget i divisionsturneringen. Vores gamle medlem Samuel Eddy er deres holdleder, og Sigfred benyttede lejligheden til overrække Samuel en præmie, han havde glemt i klubben tilbage i 1991. Nykøbing Sjælland holder til i en pavillion, der må betegnes

som saneringsmoden. Opførelsesåret er ukendt, men det må være før ventilationsanlægget blev opfundet. Endvidere havde pavillionen kun en sikring, så man skulle slukke vandvarmeren når man ankom, og tænde den når man gik! Kaffen var gratis, til gengæld skulle man selv brygge den. Selve matchen gik glimrende for os. Nykøbing Sjælland har således stadig den første holdsejr og den første individuelle sejr til gode. Jeg vandt et godt parti mod Thorbjørn Bromann. Dejligt at vinde over en højere ratet modstander. Sigfred udlignede uden

det store besvær mod Morten Ligaard og var tæt på at få fordel, men Ligaard fosvarede sig godt. Hans kunne ikke gennembyrde Leif Jensen forsvar og tog remis efter en veloverstået tidsnød. Egons hapsede bønder i en skarp udgave af firbondevarianten i kongeindisk. Der var næppe tilstrækkelig kompens for bønderne, men efter en fingerfejl af Egon kunne modstanderen tage remis ved evig skak. Renés modstander brugte hurtigt en masse tid og overskred ved træk 38. Da var stillingen dog klart vundet for René. Jesper havde fornøjelsen af at møde Samuel. Samuel tabte en kvalitet, og Jesper kørte sikkert sejren i hus. Carsten ofrede to bønder i den skarpe Botvinnikvariant for at få initiativet. En blottelse fra modstanderen blev udnyttet til at åbne stillingen, og da Carsten vandt dronningen for tårn og springer var resten en formsag. Tom havde sort i afbytningsvarianten i slavisk. Han kom til at stå lidt i underkanten, men det lykkedes at holde sammen på skidtet.

[Event "3.division 99/00 "]
 [Site "Nykøbing Sjælland"]
 [Date "1999.11.07"]
 [Round "1"]
 [White "Nielsen), TBN (Thomas Bach")]
 [Black "Bromann, Thorbjørn"]
 [Result "1-0"]
 [NIC "QG"]
 [Board "1"]
 [ECO "D0"]

1. d4 d5 2. c4 Sc6 (Den sjældne Tschigorin-variant. Imidlertid ingen overraskelse for mig da han også spillede det sidst i vores første møde.) 3. Sc3 dxc4 4. Sf3 Sf6 5. e3 e5 (Sidst spillede han 5.- Lg4, hvorefter vi tog remis. Den remis sikrede mig sejren i Løvfalds-EMT 1998.) 6. Lxc4 exd4 7. exd4 Ld6 8. O-O O-O 9. h3 (Jeg bryder mig ikke om Lg4 i den slags stillinger.) h6 10. Te1 a6 (Undervurderer Se5. 10.- Lf5 førte til lige spil.) 11. Se5 Lxe5 12. dxe5 Dxd1 13. Sxd1 Te8 14. Lf4 b5 (14.- Le6 15.exf6 Lxc4 16.Sc3 og 14.- Lf5 15.Sc3 Sd7 16.e6 Lxe6 17.Lxe6 fxe6 18.Lxc7 er godt for hvid.) 15. Lb3 Sd4 16. Sc3 Sd7 (Thorbjørn havde planlagt 16.- Sxb3 men havde overset 17.exf6) 17. Ld5 (Den gode løber skal selvfølgelig ikke byttes af.) Ta7 18. Tad1 c5 (18.-Sc2 19.e6 er helt slut. På 18.- Se6 havde jeg planlagt 19.Lh2 fulgt af f4-f5.) 19. Se4 Sb6 20. Sxc5 Sc2 (Vinder a2-bonden, men springeren kommer på afveje.) 21. Lc6 Tf8 22. Te2 Sb4 23. Lf3 Sxa2

24. e6 (Eneste måde at holde presset på. Efter 22. Se4 Le6 står sort OK.) fxe6 25. Ld6 Td8 26. Sxe6 Lxe6 27. Txe6 Tad7 28. Lc6 Tf7 (Også efter 28.- Tc7 29. Lxc7 Txd1 30. Kh2 har hvid stor fordel.) 29. Te8 Txe8 30. Lxe8 Tf6 31. Le5 (Med pointen 31.- Te6 32. Td8!) Tf8 32. Lg6 Sc4 33. Lc7 Sb4 34. b3 Sa3 35. Td7 (Med truslerne Le5 og Ld6. Sort er færdig.) Sc6 36. Ld6 Tf6 37. Le4 Txd6 38. Txd6 Se7 (Sort går mat efter 38.- Sb4 39. Lg6 Kf8 40. Te6) 39. Txa6 b4 40. Tb6 1-0

2. runde

Tårnet, Ballerup	KS	4 - 4
Thomas Bach Nielsen	Peter Birk Petersen	0 - 1
Sigfred Haubro	Bent Vestergaard	0 - 1
Hans Henrik Hansen	Palle Henriksen	½ - ½
Egon Madsen	Søren Jesper Hansen	0 - 1
René O. Nielsen	Finn Bonnez	1 - 0
Jesper Simonsen	Jens Haagen Hansen	1 - 0
Michael Longfors	Per Frandsen	½ - ½
Morten Mikkelsen	Morten Spør	1 - 0

Bund redder top

af Morten Mikkelsen

Efter første rundes overbevisende 6-2-sejr skulle vi i anden runde møde KS, der også have fået seks point ud af første kamp. Altså et regulært topopgør mod københavnerne, som vi har mødt en masse gange før og altid udkæmper hårde slag imod. Også 1999-udgaven af matchen blev hård og endte uafgjort efter at de fire øverste havde tabt 1/2-3 1/2 og de fire nederste vundet med de samme cifre.

Først færdig var Egon, som løb ind i en ordentlig flok øretæver og blev sat mat af modstanderens dronning og løber, som fik lov at æde sig ind i kongestillingen. Til gengæld lykkedes det René at hive pointet i land, efter at have skræmt sin modstander med fremstødet g7-g5. Trækket blottede godt nok hans egen kongestilling, men gik også til angreb mod modstanderens konge, og da denne ikke turde snuppe den formastelige bondemand, gik det ham ilde.

Michael fik en glimrende stilling som sort i Kongeindisk mod en uambitiøs spillende modstander. Uheldigvis gik han galt i byen med at omsætte den lovende stilling til gevinst og måtte nøjes med en halv. Remis blev det også i det seje opgør mellem Hansen og Henriksen på bræt tre. Både Hans og hans modstandere er solide herrer, og ingen af dem formåede at skubbe partiet over remisgrænsen.

Jeg selv dukkede op efter ikke at have rørt en skakbrik i et halvt år. Derfor valgt jeg en lidt forsigtig åbning, som ikke krævede den store variant-hukommelse.

Da min modstander derefter skilte sig af med sin gode løber, fik jeg mulighed for at sætte han under et pres, som kostede dronningen for tårn og løber. Derefter faldt han nærmest sammen af sig selv. Sigfred fik bank, men fortalte selv efter partiet, at han havde stået godt i begyndelsen af partiet. Det er endda sådan, fortalte vor formand, at han plejer at slå Bent Vestergaard, når han kommer skidt fra start, og tabe, når åbningsspillet lykkes. Hvorom alting er, så sad Sigfred og måtte se en fribonde gå til syvende række uden chance for at standse den ambitiøse lille herre.

Jesper stod for dagens redning. Han kom ikke alt for godt ud af starthullerne, men senere havnede han i noget, der længe lignede et remispræget løber mod springer-slutspil. Så tog vor mand fat og måske blev hans noget ældre modstander træt. I hvert fald havde Jesper til slut en hærske af fribønder i overskud.

Til slut sad Thomas og kæmpede en håbløs kamp mod sin onde ond, Peter Birk, som efterhånden har en ret god score mod vort es. Også denne gang gik det galt for Thomas, som dog fik rettet lidt op på en dårlig stilling ved at tænke sig i tidnød, hvilket påvirkede modstanderen til at spille bløde træk. Men tidskontrollen kom, hvorefter Peter Birk indkasserede pointet uden slinger. Efter kampen blev vor mand i øvrigt bebrejdet af visse holdkammerater, at han valgte samme åbningsvariant, som han også tabte med i sidste parti mod samme mand.

Det er let at være ugle!

Således endte kampen med lige mange point til hver, hvorefter vi fortsat er godt med i opløbet, selv om Sydkysten forbliver storfavoritter til oprykning.

3. runde

Sydkysten	Tårnet, Ballerup	4 - 4
Ole Jacobsen	Thomas Bach Nielsen	1 - 0
John Arni Nielsen	Sigfred Haubro	0 - 1
Peter Larsen	Hans Henrik Hansen	1 - 0
Klaus Bolding	René O. Nielsen	1 - 0
Ejner Tatari	Jesper Simonsen	½ - ½
Jes Knudsen	Michael Longfors	0 - 1
Torben Teimer	Carsten Hejberg	½ - ½
Louise Fredericia	Jørgen Christensen	0 - 1

Pænt resultat af Sigfred Haubro

Sydkysten, gruppens klare favoritter havde inden mødet med os i 3. runde allerede taget teten klart, Sydkysten, der mod os stillede op med et ratinggennemsnit på 2213 var klare favoritter mod vores 2081. Thomas, der stod udmærket efter åbningen, blev stille og roligt mere og mere hullet i stillingen, hvorefter den faldt sammen. Jeg selv stod dårligt efter åbningen, men begyndte stille og roligt at komme til at stå bedre. Jeg fik så muligheden for at komme til at stå lidt bedre ved at rulle frem i centrum; dette krævede dog 25 min. tænkning, da der var flere

muligheder for, at John Arni kunne ofre sig igennem. Stor var min overraskelse, da han alligevel ofrede, da det ved præcist spil viste sig at være en fejl, der kostede en officer for en bonde. Hans Henrik spillede et godt parti indtil tidnøden. Han stod godt og havde en bonde mere, men i tidnøden blev han snydt af Peter Larsen. René kom tidligt under pres og selv om han holdt hovedet koldt længe, blev han ved med at være presset. Til sidst i slutspillet måtte René desværre ned. Jesper fik et mægtigt initiativ mod Ejner Tataris kongestilling, men havde meget svært ved at få det udmøntet i noget og valgte derfor det sikre. Michael spillede dagens sjoveste parti; det eneste, der var lidt ærgerligt ved det, var, at han ikke selv så det. Jes

Knudsen derimod, som Michael spillede mod, så meget, blandt andet et par rigtig dybe varianter, hvor vi andre troede, at Michael var helt færdig, hvor der var modspil (spørgsmålet er bare om Michael havde fundet det). Derfor spillede Jes noget andet og stille og roligt fik Michael noget modspil, der til sidst udmøntede sig til et helt point. Carsten kom til at stå lidt i underkanten, men det lykkedes ham forholdsvis ubesværet at hive den halve hjem. Jørgen, vores reserve, mødte Sydkystens smukkeste modstander, (hans egne ord), Louise. Efter et meget spændende spilforløb, hvor Jørgen muligvis burde

have afgjort det hele lige inden tidnøden, opstod en meget kompliceret stilling i træk 41, hvor Jørgen havde ofret en officer. Det meste af de 2 hold stod her på nakken af Jørgen og Louise, da de var de 2 sidste. Louise brugte her en halv time, hvorefter hun lavede en bøv, der muliggjorde mat i 2, men det skal siges, at stillingen absolut ikke var let, selv om hun havde en officer mere. 4 - 4 mod Sydkysten var som sådan et flot resultat, når vores forventede var 2.56, men jeg kunne alligevel ikke lade være med at ærgre mig over, at Hans Henrik ikke vandt.

4. runde

Tårnet, Ballerup	Taastrup	3½ - 4½
Thomas Bach Nielsen	Ove Hartvig	½ - ½
Sigfred Haubro	Peter Nørby	½ - ½
Hans Henrik Hansen	Niels Christensen	0 - 1
Egon Madsen	Brian Kristensen	1 - 0
René O. Nielsen	Lars Bech Hansen	½ - ½
Jesper Simonsen	Bo Henriksen	0 - 1
Morten Mikkelsen	Jacob Pallesen	0 - 1
Carsten Hejberg	Michael Nielsen	1 - 0

Første nederlag af Carsten Hejberg

Efter det glimrende resultat mod Sydkysten skulle vi møde Taastrup, som trods et rimeligt højt ratingsnit havde skuffet en hel del hidtil i sæsonen. Det startede egentlig rimelig pænt med remis på de to øverste brætter, og pæne stillinger på de øvrige brætter. Jeg var ved at sætte en overlegen stilling over styr, men fik heldigvis fundet den rigtige plan i tidnøden, så pointet kom hjem. Til gengæld overskred Hans Henrik desværre i en stilling, der før tidnøden var helt lige. Rene fik bjærget en halv i

et parti, hvor han stod lidt i underkanten det meste af tiden. Jesper kom galt afsted i nogle komplikationer i midtspillet og fik ikke en chance for at komme tilbage i partiet. Da der var gået 4½ time manglede der to partier og det lignede uafgjort. Egon vandt da også sin tykke gevinststilling, selv om han prøvede at gøre det lidt mere spændende end nødvendigt. Morten forsøgte tilsyneladende at spille på gevinst i et lige slutspil. Desværre fik han lavet en ordentlig buk, der kostede bonde og parti.

5. runde

Tårnet, Ballerup	Kalundborg	6½ - 1½
Thomas Bach Nielsen	Kim Pilgaard	1 - 0
Sigfred Haubro	Jacob Carstensen	1 - 0
Hans Henrik Hansen	Rasmus Østergaard	½ - ½
Egon Madsen	Esben Christensen	1 - 0
René O. Nielsen	Carl Erik Møller	1 - 0
Jesper Simonsen	Jens Mott	1 - 0
Carsten Hejberg	Tommy Christensen	1 - 0
Tom Krog Nielsen	Carsten Hansen	0 - 1

Storsejr

af Sigfred Haubro

Da vi i år var blevet placeret i gr. 2, fik vi igen chancen for at møde Kalundborg. Sidst vi mødtes i Kalundborg var ingen succes, men siden er de rykket ud af 2 division og har mistet et par af de gode spillere til Nykøbing Sjælland, så vi måtte være favoritter på de 6 nederste brætter. Tom, der sad på det sidste bræt startede da osse med at stå godt mod deres reserve (med 1934 i rating), men et lidt kikset angreb gjorde, at Tom blev kørt over ende. Carsten spillede et af de sindsoprivende partier denne dag. Efter han tidligt kom til at stå godt, men som sædvanligt havde brugt for meget tid, begyndte et tidnøddrama (Carsten's modstander havde osse brugt for meget tid) uden lige. Ca. 10 træk fløj hen over brættet, hvor de mest mærkelige ting forekom, hvorefter den anden's vinge faldt, men inden vi nåede at stoppe uret, faldt Carstens vinge også, da modstanderen havde trykket uret ned, selv om hans tid var gået. Derefter var

det om at finde ud af hvorvidt de havde spillet 40 træk eller ej. Det havde de ikke, så Carsten havde vundet på tid. Jesper og René kørte stille og roligt point hjem. Egon spillede sit sædvanlige rod og fik hurtigt fat i noget, der gav et helt point. Hans Henrik kom til at stå presset, men holdt hele tiden balancen. Jeg selv stod først godt, men blev så presset til at ofre en bonde mod at få noget initiativ. Dette viste sig at være rigtig godt. Da Jacob ikke fik givet en bonde tilbage på det rigtige tidspunkt, gik han mat. Thomas spillede det andet sindsoprivende parti. Mod Kim Pilgaard blev Thomas hurtigt presset; stille og roligt kom han til at stå dårligere og dårligere og havde lidt tid. Kim, der havde 30 min. til de sidste 10 træk, faldt til gengæld af uforklarlige grunde i søvn og overskred i træk 32 i en bedre stilling. Normalt plejer vi ikke at være specielt heldige, men denne dag kunne vi vel ikke sige, at vi havde fortjent meget mere end de 6½ point, vi fik.

6. runde

Dianalund	Tårnet, Ballerup	4 - 4
Kim Pedersen	Thomas Bach Nielsen	0 - 1
Palle Sivertsen	Sigfred Haubro	1 - 0
John Christensen	Hans Henrik Hansen	0 - 1
Jørgen P. Hansen	Rene O. Nielsen	0 - 1
Jens Nielsen	Jesper Simonsen	½ - ½
Michael F. Jørgensen	Morten Mikkelsen	1 - 0
Torben Schmidt	Carsten Hejberg	1 - 0
Carl Otto Nielsen	Tom Krog Nielsen	½ - ½

Ærgerlig lige kamp af Tom Krog Nielsen

Inden kampen gik i gang var strategien klar: Kun en stor sejr kunne stadig holde liv i drømmen om 2. division. Tre point fra Sydkysten på førstepladsen og 3½ point til Tåstrup på tredjepladsen, placerede os på en rimelig sikker andenplads. En andenplads, som man vel at mærke ikke kan bruge til meget andet end æren. Gardeuret, vi vandt sidste år, har vist endnu ikke været i brug i klubben. Måske burde DSU i stedet udlove elektroniske ure som andenpræmier, nu da tårnuret ikke produceres mere. Nå, tilbage til kampen! Desværre var vi aldrig i nærheden af at give Dianalund bank. De havde åbenbart valgt denne skæbnedag til at toppe rent

skakligt, men de har jo også brug for det i deres forsøg på at undgå nedrykning. På topbrættet bankede Thomas sig gennem modstanderens slaviske forsvar. Thomas ynder at spille hvid i denne åbning, hvor han har en score på cirka 75 procent. Af en eller anden grund ville Thomas dog lige lave et lille show for tilskuerne ved at komme i tidnød. Heldigvis spillede Kim Pedersen ikke det optimale forsvar, så Thomas vandt en dronning, hvorefter Kim lige spillede et par træk inden næven kom over brættet som en tak for kampen. For Sigfred gik det galt. Efter et par timer måtte han give en officer og han kom aldrig tilnærmelsesvis i nærheden af at få point. Hans Henrik spillede et lige parti mod John Christensen, der er blevet trænet godt ved at deltage i en IM-turnering i vinterferien. Der blev han mest kendt for

at ødelægge Kim Pilgaards normchancer ved at sætte ham mat. I dagens kamp blev John kendt for at bukke i en lige stilling, hvilket Hans Henrik straks udnyttede. René spillede dagens længste parti. Længe sad han med dronning mod tårn og springer. En overgang virkede det som om, han ikke helt kunne finde den rigtige plan, men til sidst var der ingen gode træk tilbage for modstanderen. Jespers parti var hele tiden i balance. Begge parter havde et løberpar, som gjorde det rimelig svært at trænge igennem hinandens forsvar. Morten førte med en kvalitet for en bonde, men modstanderen havde noget kompensation, da Morten havde en noget åben kongestilling. Det mest sandsynlige resultat var remis, men desværre bukkede Morten i tidnøden.

Carsten kunne ikke rigtig huske gendrivelsen af en speciel gambit. Derfor kom han til at stå temmelig presset, selvom han førte med en bonde. Et forsøg på at befri stillingen mislykkedes og modstanderen kunne afvikle til et vundet slutspil. Jeg spillede sort i afbytningsvarianten i slavisk. Det er åbenbart en åbning, som jeg sjældent får udover remisgrænsen. Derfor bør jeg spille noget andet. Min modstander fik gang i et kongeangreb, men jeg forsvarede mig hele tiden korrekt og det hele mandede ud i en lige stilling, hvor hans kanonspringer kompenserede fint for mit løberpar. Alt i alt må 4 - 4 siges at være klart i underkanten af, hvad vi på forhånd kunne have ønsket os, men på den anden side lagde vores spil ikke op til meget mere.

7. runde

Tårnet, Ballerup	Næstved	6½ - 1½
Thomas Bach Nielsen	Flemming Preuss	½ - ½
Sigfred Haubro	Bjarne Haar	1 - 0
Hans Henrik Hansen	Ole Knudsen	1 - 0
Egon Madsen	Anders Arnkilde	0 - 1
René O. Nielsen	Jens Engeltoft	1 - 0
Jesper Simonsen	Bo Munksgaard	1 - 0
Michael Longfors	John Hansen	1 - 0
Carsten Hejberg	Henrik Dinesen	1 - 0

Som forventet af Carsten Hejberg

Inden denne sidste runde var vi godt klar over, at vores oprykningschancer var meget teoretiske, så målet var nok nærmere at holde fast i andenpladsen, idet Tåstrup var ganske tæt på. Vi skulle møde bundholdet Næstved, der vel på det nærmeste var dømt til nedrykning. Det bar deres holdopstilling også tydeligt præg af. Ikke færre end 4 reserver havde fundet vej til deres hold, hvoraf flere intet havde at gøre på et divisionshold.

Vi vandt da også over alle deres reserver, men Jesper var dog i tydelige vanskeligheder, indtil modstanderen begyndte at vise sin sande (mangel på) styrke. René, Michael og undertegnede vandt derimod sikkert.

På de 4 øverste brætter var kampen mere jævnbyrdig. Sigfred og Hans Henrik vandt i fin stil, Thomas spillede remis med sort mod en udmærket modstander,

efter at have stået lidt bedre det meste af partiet. Dagens eneste fjols var Egon, der var meget imponeret over sin modstanders spil.

Egon burde dog have holdt remis, men med sine to medbragte døtre under tiden hængende ved brættet, kneb det forståeligt nok med koncentrationen, og en alvorlig fejl sneg sig ind.

Dvs $6\frac{1}{2} - 1\frac{1}{2}$; et udmærket resultat trods den ikke alt for imponerende modstand. Tåstrup tabte overraskende 3 - 5 til Kalundborg, så andenpladsen endte faktisk med at blive rimelig sikker. Selv om Sydkysten nøjedes med en smal sejr over Nykøbing S., var vi dog ikke for alvor i nærheden af en oprykning. Sydkysten var et klart bedre hold, så tillykke til dem. Vi kan håbe på at undgå at komme i gruppe med en kanonhold til næste år, så det kan blive alle gode gange tre!

Slutstilling

Hold	Point	mp.
1. Sydkysten	$36\frac{1}{2}$	13
2. Tårnet, Ballerup	$34\frac{1}{2}$	9
3. Tåstrup	$29\frac{1}{2}$	10
4. K.S.	$27\frac{1}{2}$	7
5. Kalundborg	27	7
6. Nykøbing S.	25	4
7. Dianalund	25	3
8. Næstved	19	3

Pointjagt

1. Holdet 1999/2000

	N Y K Ø B I N G S.	K. S.	S Y D K Y S T E N	T Å S T R U P	K A L U N D B O R G	D I A N A L U N D	N Æ S T V E D	I A L T
Thomas Bach Nielsen	1	0	0	½	1	1	½	4
Sigfred Haubro	½	0	1	½	1	0	1	4
Hans Henrik Hansen	½	½	0	0	½	1	1	3½
Egon Madsen	½	0		1	1		0	2½
Rene O. Nielsen	1	1	0	½	1	1	1	5½
Jesper Simonsen	1	1	½	0	1	½	1	5
Michael Longfors		½	1				1	2½
Carsten Hejberg	1		½	1	1	0	1	4½
Morten Mikkelsen		1		0		0		1
Tom K. Nielsen	½				0	½		1
Jørgen Christensen			1					1

ROOKY & CHESSY.

J. Diaz

2. Holdet 1999/2000

	H V I D O V R E	B R Ø N B Y V E S T.	A M A N G E R	A S O 4	F R E D E R I K S B	O D Y S S E U S	K. S.	I A L T
Tom K. Nielsen		0	0	0			1	1
Jørgen Christensen	1	1		1	0	1	½	4½
Otto Larsen			1	1	½	½	1	4
Jens Hyldtoft	1	½	1	0	1	1	1	5½
Verner Samuelson	1	0		½	0	1	1	3½
Michael Andersen	1	1	0	0	1	½	0	3½
Henning Christensen	1		1	½	1	1	1	5½
Peter Olsen	1	0	0	½	0	0		1½
Keld Sølvbjerg	½		½					1
Ian Bredahl	½		0		1			1½
Søren Kilsgaard						1		1
Siv Haubro		1						1
Morten Mikkelsen							1	1

2. rk. gr. 3.

AS04 39½-12

BbvS 36 -10

Tårn 34½- 8

HvS 33½-12

FS 26½- 4

AmS 22 - 6

Odys 20 - 4

KS 12 - 0

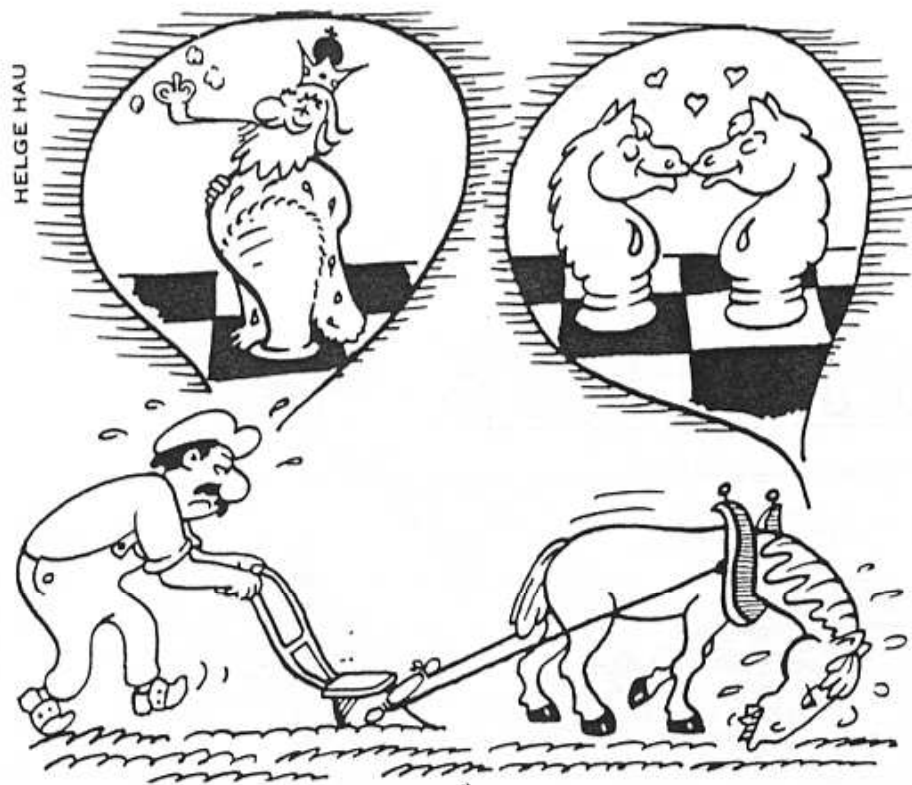
ROOKY & CHESSY. J. Diaz

3. Holdet 1999/2000

	B R Ø N S H Ø J	H V I D O V R E	F R E D D E R I K S B.	S A X O	S K O V L U N D E	H V I D O V R E	M Å L Ø V	A M A G E R	I A L T
Steen Jacobsen	0						½	0	½
Troels Breum	0	0	0	0	1	0	½	1	2½
Anders Friis-Hansen	0	0	1		0	½	0	0	1½
Morten Vest	1	0	0	0	1	0		1	3
Jesper Lose		0	0		0	0	0		0
Siv Haubro				½					½

4. rk. gr. 2.
4-mandshold
 Mls 18½-12
 Hvs3 17½-10
 Hvs4 17 - 7
 BSF 16 - 8
 AmS 14 - 7
 SkS 11½- 5
 FS 10 - 5
 Tårn 7½- 2

Juniorsskak i Ballerup

Af Tom Krog Nielsen

En livlig klub

Larm og tumult, løben på gangene, udsolgte marsbar og pædagogikkens indtog i skakklubben. Hvad indikerer det? Korrekt: en livlig juniorafdeling, som bestemt sætter sit præg på klubben. Hver tirsdag fra kl. 18 møder cirka 10 podere op for at udfordre hinanden på de 64 felter. Det er aldrig helt de samme, der kommer, men den tvangfrihed, der hviler som et grundlæggende element i moderne pædagogik og naturligvis også i vores skakklub, er i sidste ende med til at gøre klubben mere attraktiv for flere juniorer. Jens, Sigfred og undertegnede er sammen og på skift til rådighed for vores yngste medlemmer. Det er min klare overbevisning, at det er sundt, at vi er os tre, fordi vi viser børnene forskellige tilgange til skak, og fordi vi har forskellige forcer som skakspillere og (ikke mindst!) som pædagoger. Vi har trænet en hel del bronze- og sølvspringeropgaver, spillet kondiskak på gangen, talt lidt om udvikling illustreret ved eksempler, kigget en lille smule på forskellige åbninger samt spillet en masse små lynturneringer. Vi arbejder ikke ud fra et decideret system, men tager udgangspunkt i, hvad de enkelte juniorer godt kunne tænke sig.

Fritterturneringer

Spørger man sig selv, hvorfor klubben er attraktiv for børn helt ned til 6 årsalderen, må man nødvendigvis nævne de årlige hold- og

enkeltmandsturneringer, som Søren Sørensen fra fritidshjemmet Kirstinevang er initiativtager til. Hvert efterår begynder en ny sæson med 5-mandshold fra de enkelte skolefritidsordninger og fritidshjem. I 1999 var der 18 hold med. De blev inddelt i 3 puljer med 6 hold i hver. Efter de 5 indledende runder, som afvikledes cirka en gang om ugen (naturligvis under hensyntagen til efterårsferie etc.), afsluttedes turneringen med 3 runder den 17. november. Fritiden vandt en snæver sejr over holdet fra Kirstinevang og er dermed indehaver af "Det Sorte Tårn"; pokalen, som Ian har lavet til turneringen. Vigtigere end resultaterne er dog den proces, der foregår under selve turneringen. Under runderne er børnene meget interesserede i, hvordan deres hold er placeret i forhold til de andre hold. Desuden kører adrenalinet rundt i kroppen på mange af dem under selve partierne. De bliver grebet! Dette sus er vi mange skakspillere, der kender. Det er som en narkomani, der skriger på mere! Mulighederne for at få børn med i klubben efter sådanne positive oplevelser med skak er tifold større end hvis man verbalt søger at argumentere for skakkens lyksaligheder.

I februar afholdes enkeltmandsturneringen for fritterbørnene. I år deltog 124(!) børn den 2. februar. Der er ingen tvivl om, at holdturneringens deltagere gladeligt

vender tilbage til enkeltmandsturneringen og drager flere andre med sig. De 5 runder, der skal afvikles denne dag, gør, at vi som turneringsledere har et stramt program. Men erfaringerne fra tidligere år gør, at turneringen kan afvikles uden stress indenfor tidsrammen. Dette er kun muligt, fordi flinke mennesker fra skakklubben år efter år bruger deres fritid på at hjælpe med at afvikle turneringen. Tak til dem!

KSU-juniorskak

I Københavns Skak Union arrangeres en del juniorturneringer i løbet af sæsonen. I Tårnet har vi valgt den strategi at satse på en turnering i weekenden umiddelbart efter enkeltmandsturneringen. Det vil sige, at vi i år afholdt vores KSU-turnering den 5. februar. Strategien er at reklamere for KSU-turneringen under enkeltmandsturneringen for at indfange flere potentielle medlemmer. Denne strategi har vist sig at give pote, selvom det kun er i begrænset omfang.

Flere juniorer?

Hvorfor har vi ikke flere juniorer? Det spørgsmål er relevant, når man tænker på, at vi til turneringerne kan samle omkring hundrede børn. For det første er det ikke alle børn, der har lyst til at bruge mere tid på skak end de bruger ved at deltage i turneringerne. Når det er sagt, må man tilføje, at børn i dag går til mange ting efter skoletid. Vi skal konkurrere med fodbold, musik, gymnastik m.v. En anden væsentlig ting er, at skak i vores klub (og i andre klubber) er noget, der foregår ret sent om aftenen. Det er vores baggrund for, at vi har flyttet åbningstiden til klokken 18.

Det er let at finde argumenter for, at vi skulle have åbent allerede fra kl. 14, men her må vi som juniorledere forholde os til virkeligheden. Vi har "desværre" andre job at passe; job, som giver brød på bordet!

Fremtid

Hvordan ser fremtiden ud for vores juniorafdeling? Indtil sommerferien kører vi videre med det koncept, vi har nu. På det tidspunkt vil vi (d.v.s. juniorlederne og juniorene) lave en evaluering af, hvordan juniorafdelingen fungerer. Måske er det praktisk at finde en anden dag end tirsdag at have juniorskak, så vi som juniorledere får tid til at koncentrere os om vores egne partier. Det er ikke altid lige sjovt at komme halsende fra arbejdet for at undervise juniorer og derefter fortsætte direkte med at spille et seriøst parti i hold- eller klubturneringen. Heldigvis er det lysten, der driver værket, og arbejdet som juniorleder bærer lønnen i sig selv, når man ser glæden hos børnene. Tak for det kære børn!

Ballerupmesterskabet for juniorspillere

af Anders Friis-Hansen

Onsdag den anden februar afholdt Tårnet, Ballerup Skakklub og Kirstinevang Fritidshjem det årlige mesterskab for juniorspillere. Som sædvanlig var det Sigfred, Tom og Søren fra Kirstinevang, der stod for det og i år havde de Michael, Ruben og Jens til at hjælpe sig.

Turneringen var delt op i syv grupper.

Den ældste gruppe bestod af spillere født fra 89 og nedefter, og den var lidt speciel. Sidste år var nummer et, to, tre og fem fra klubben. Derfor havde man valgt, at de to fra klubben, der var med, og én fra Hedegårdsklubben, skulle have sin egen præmiegruppe. Men under turneringen spillede vi i én gruppe. Jens ledede gruppen.

Så var der Sigfreds to grupper, der bestod af 90'ere. Egenlig var det kun én aldersgruppe, men fremmødet her var så stort, at det ville være uoverskueligt at

have deltagerne i én gruppe. Det var det samme for Toms to grupper, der begge bestod af 91'ere.

92+93 havde Michael som leder, og fra 94 og opefter var det Ruben, der havde det tunge hverv. Søren hjalp, hvor han bedst kunne.

Turneringen havde knap 130 deltagere, og selve turneringen forløb planmæssigt. Den tog tre timer, plus en halv time til præmieoverrækkelse. I al beskedenhed vandt jeg selv den øverste gruppe med 5/5.

Pensionistskak

Af Verner Samuelson

Ved generalforsamlingen i efteråret 99 blev det oplyst, at enkelte ikke helt unge medlemmer ikke vil komme på klubaftener fordi de ikke tør gå ud i de mørke aftener.

Det blev drøftet om der var stemning for at mødes om dagen, for eksempel fra kl.10-13, hvor man så kunne sidde og hygge sig. Det blev besluttet, at Sigfred skulle undersøge om der var mulighed for at få lokalerne og i så fald hvornår. Som sikkert de fleste ved, begyndte pensionistskakken med en forsøgsperiode, hvor vi skulle mødes hver anden uge om torsdagen frem til påsken.

Alle har været glad for at komme og slappe af og hygge sig i nogle timer, hvor der spilles skak og hyggesnakkes. På en almindelig klubaften er det kampen om at vinde, der betyder noget, men her er det andre værdier, der tæller, nemlig det at være sammen. Hvor mange kender for eksempel Tibors liv om flugten fra Ungarn til Danmark og mødet med kærligheden her i landet?

Der er enighed om, at vi skal fortsætte når den nye sæson begynder. Vi vil forsøge at få lavet en turnering, f.eks.en

holdkamp mellem Ballerup og Skovlunde, hvor der er nogle meget hyggelige mennesker.

Men måske er der også andre borgere i kommunen, der har lyst til at være med. I så fald skal I kontakte undertegnede for yderligere informationer. Alle er velkomne; det kræves blot, at man skal være pensionist eller efterlønsmodtager. Vi er åbne overfor alle, uanset om man er indvandrer, har mørk hud eller går med tørklæde. Men har du lyst til at spille skak og til at hygge dig. Så lad os høre fra dig.

Kontakt Verner Samuelson. Telefonnr. 44 97 39 07.

Stormesterremis!

Af Thomas Bach Nielsen

Følgende parti blev spillet i
divisionsturneringen 98-99:

Hvid: Sune Berg Hansen
Sort: Thomas Bach Nielsen

1.e4,c6 2.d4,d5 3.Sd2,dxe4 4.Sxe4,Lf5

Mit sædvanlige 4.- Sf6 går ikke mod
spillere med over 2100 i rating!

5.Sg3,Lg6 6.Lc4 Sune, der ellers taler
meget om at spille hovedvarianten,
undviger hovedvarianten, der fortsætter
således: 6.Sf3,Sd7 7.h4, h6 8.h5,Lh7

9.Ld3 6.- e6 7.S1e2,Sf6 8.0-0,Ld6

9.f4,0-0(?) Sikkert ikke det bedste, da
jeg nu må afgive løberparret.

9.- Dc7 10.f5! giver hvid et stærkt
angreb. Teorien siger 9.- Dd7

10.Ld3,Lxd3 11.Dxd3,g6 med godt spil
for sort. 10.f5,exf5 11.Sxf5,Dc7

12.Sxd6,Dxd6 13.Lf4,Db4 Ved at true
løberen vinder jeg tid til at fuldende
min udvikling. 14.Lb3,Sbd7

15.c3,Db6 16.Sg3,Tfe8 17.Kh1 På
17.Df3 følger 17.- Se5! 17.- a5 Jeg

kunne ikke se, hvad jeg ellers skulle
spille,men derudover var jeg tilfreds
med stillingen. 18.Dd2,Se4

19.Sxe4,Txe4 20.Lc4,Tae8 21.b3, Dd8

22.Lg5,Dc7 23.Tae1,b5 24.Le2

24.Ld3 er måske bedre 24.- h6

25.Lf4,Dd8? Dronningen skal til c8
med det samme. Nu får Sune chancen

for at få fordel. 26.Lf3,T4e6

27.Txe6,Txe6 28.d5,cxd5

29.Lxd5? Efter 29.Dxd5 har hvid klar
fordel 29.- Tf6 30.Te1,Dc8 31.h3,Sc5

Med remistilbud 32.De3,Df5 Hvids
løberpar skal byttes elimineres, før der
kan byttes dronninger af 33.Dxc5,Dxf4
34.De3 34.Te8+,Kh7 35.Dc8

(35.Df8,Df1+ 36.Kh2,Df4+
37.g3,Dd2+ 38.Lg2,Le4! 39.Dh8+,Kg6

40.Txe4,Tf2 med remis) 35.- Df1+
36.Kh2,Df4+ 37.g3,Dd2+ 38.Lg2,Le4!

vinder for sort. 34.- Dxe3 Jeg gik nu
benhårdt efter at afvikle til remis.

35.Txe3,Tf2 36.Te8+,Kh7

37.Tb8,Ld3 38.a4,bxa4 39.bxa4,Tf4

40.Td8 Sune var mest i tidnød her.

40.Lb3,Tf1+ 41.Kh2,Tc1 førte til

remis. 40.- Txa4 41.Lxf7,Lc4 remis

Historisk holdscore

Navn	Kampe	Sæsoner	Vundne	Remis	Tabt	Points	Proc.
Sigfred Haubro	149	22	70	30	49	85,0	57,0
Egon Madsen	115	18	56	28	31	70,0	60,9
Thomas Bach Nielsen	105	15	46	27	32	59,5	56,7
Michael Longfors	102	16	43	39	20	62,5	61,3
Hans Henrik Hansen	102	15	38	39	25	57,5	56,4
Morten Mikkelsen	76	12	35	19	22	44,5	58,6
Jørgen Christensen	60	8	23	15	22	30,5	50,8
Henrik Rasmussen	58	9	27	15	16	34,5	59,5
John Bannov	51	8	16	13	22	22,5	44,1
Otto Larsen	47	4	13	18	16	22,0	46,8
René Nielsen	46	7	22	10	14	27,0	58,7
Verner Samuelson	43	7	16	10	17	21,0	48,8
Thomas Nielson	31	5	14	9	8	18,5	59,7
Johnny Pedersen	30	5	14	6	10	17,0	56,7
Peter Whitton	28	4	9	11	8	14,5	51,8
Kay Petersen	26	4	11	7	8	14,5	55,8
Alex Christensen	25	5	11	6	8	14,0	56,0
Palle Reimann	22	4	5	8	9	9,0	40,9
Carsten Hejberg	19	3	9	5	5	11,5	60,5
O. Mosegård Madsen	19	2	11	6	2	14,0	73,7
Jesper Simonsen	17	2	9	6	2	12,0	70,6
Lars P. Villinger	16	2	7	8	1	11,0	68,8
Ole Kofoed	14	2	6	6	2	9,0	64,3
John Tornerup	14	2	3	4	7	5,0	35,7
Stig Theander	14	2	5	0	9	5,0	35,7
Søren Kilsgård	14	1	5	4	5	7,0	50,0
Tom Krog Nielsen	12	1	1	7	4	4,5	37,5
Kjeld Andersen	12	2	4	5	3	6,5	54,2
Karsten Nielsen	12	2	5	2	5	6,0	50,0
Leo Arnfast	12	2	4	2	6	5,0	41,7
Bjarke Winther	10	1	7	2	1	8,0	80,0
Kenney Kjærsgård	10	1	2	3	5	3,5	35,0
Imre Oravec	9	2	7	2	0	8,0	88,9
Erik Hansen	9	1	2	3	4	3,5	38,9
Egon Hansen	7	1	5	0	2	5,0	71,4
Ib H. Andersen	7	1	2	2	3	3,0	42,9
Verner Boisen	6	0	2	4	0	4,0	66,7
Jan D. Nyegård	4	0	0	0	4	0,0	0,0
Per Vitoft	3	1	0	0	3	0,0	0,0
Keld Sølvbjerg	3	0	1	1	1	1,5	50,0
Klaus Bauer	3	0	1	1	1	1,5	50,0
Bjarke Stærke	2	0	1	0	1	1,0	50,0
Einar Wernersson	2	0	1	0	1	1,0	50,0
Stig Madsen	2	0	0	1	1	0,5	25,0
Flemming Sørensen	2	0	0	0	2	0,0	0,0
Flemming Skov	1	0	1	0	0	1,0	100,0
Jørgen Bertelsen	1	0	1	0	0	1,0	100,0
Michael Pedersen	1	0	1	0	0	1,0	100,0
Claus Christiansen	1	0	0	1	0	0,5	50,0
Christine Jensen	1	-0	0	0	1	0,0	0,0
Jens Hyldtoft	1	-0	0	0	1	0,0	0,0
Michael Andersen	1	0	0	0	1	0,0	0,0
I alt	1377		572	385	420	764,5	55,5

Topscorere

Denne sæsons sejeste pointnaskere var **René O. Nielsen** på 1. holdet samt **Jens Hyldtoft** og **Henning Christensen** på 2. holdet, som alle formåede at hale 5½ point i land til den kære gamle klub. Tæt på var **Jesper Simonsen** med 5 point.

Klub 100

I den forgangne sæson rundede hele tre spillere de 100 kampe for Ballerups 1. hold. Det var **Thomas Bach Nielsen**, **Michael Longfors** og **Hans Henrik Hansen**. Dermed havner d'herrer i eksklusivt selskab med **Sigfred Haubro** og **Egon Madsen**, som indtil i år var Klub 100's eneste medlemmer. De 100 kampe udloser en medalje for lang og tro tjeneste ved det ternede bræt!

Danmarks bedste

Påskens DM blev vundet af **Curt Hansen** med 6 point foran 2. Peter Heine Nielsen 5½, 3-5. Lars Bo Hansen, Lars Schandorff og Henrik Danielsen 4½, 6-7. Steffen Pedersen og Erling Mortensen 3½, 8. Klaus Berg 2½ 9. Jens Ove Fries Nielsen 1½. Bent Larsen udgik af turneringen på grund af sygdom.

Verdens bedste

Den nyeste top-20 over de højest ratede spillere i verden: 1. **Kasparov**, Rusland, 2851, 2. **Anand**, Indien, 2769, 3. **Kramnik**, Rusland, 2758, 4. **Shirov**, Spanien, 2751, 5. **Morozevich**, Rusland, 2748, 6. **Leko**, Ungarn, 2725, 7. **Adams**, England, 2715, 8. **Bareev**, Rusland, 2709, 9. **Ivanchuk**, Ukraine, 2708, 10. **Topalov**, Bulgarien, 2702, 11. **Karpov**, Rusland, 2696, 12. **Gelfand**, Israel 2692, 13. **Short**, England, 2683, 14. **Fedorov**, Hviderusland, 2684, 15. **Dreev**, Rusland, 2681, 16. **Georgiev**, Bulgarien, 2677, 17. **Gurevich**, Belgien, 2680, **Azmaiparashvili**, Georgien, 2673, 19. **Svidler**, Rusland, 2672, 20. **Tkachiev**, Frankrig, 2672.

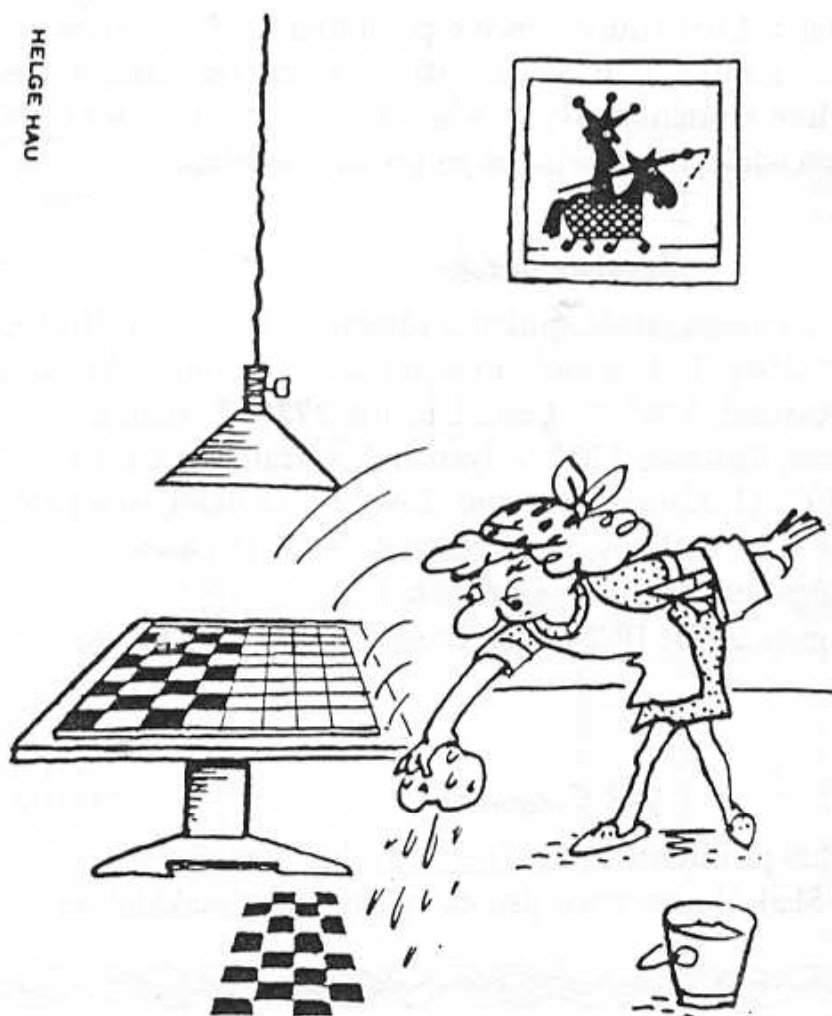
På Internet

Tårnet Ballerup Skakklub på Internet: <http://home.worldonline.dk/~skak/>
Eller gå ind via Dansk Skak Union: www.dsu.dk og søg under skakklubber.

BALLERUPSKAK

HELGE HAU

December 2000

BALLERUPSKAK

medlemsblad *Klub*

TEORI . PRAKSIS . TURNINGER . PARTIER . REFERATER

Den første verdensmester
Side 22

Lerbjerg Games
og Chessball
Side 10

Førsteholdet

KS I - Ballerup I	2½ - 5½
Ballerup I - Saxo I	7½ - ½
Ballerup I - Føroyar I	2½ - 5½

Andeholdet

Herlev I - Ballerup II	8½ - 1½
Ballerup II - Valby II	6½ - 3½
Ballerup II - Værløse I	7½ - 2½

Tredjeholdet

Ballerup III - MISK II	1 - 5
Måløv I - Ballerup III	5½ - ½
Ballerup III - Brønshøj V	1 - 5

Sigfred blev klubmester
Side 2

Carstens bedste turnering
Side 16

Kasparov tabte
Side 21

Skoleskak
Side 5

TIRSDAG KL. 19.30

TAPETEN
MAGLEPARKEN 5
2750 BALLERUP

Formand: Sigfred Haubro, Høstbuen 39, 2750 Ballerup 4464 2380. Kasserer: Peter Olsen 4465 1594
I bestyrelsen: Michael Andersen 4817 5539, Jørgen Christensen 4497 4638 og Jens Hyldtoft 4095 5491
Klubblad og hjemmeside: Morten Mikkelsen 3585 5850, Carsten Hejberg, Ian Bredahl og Tom K. Nielsen

Sigfred suveræn klubmester

Klubmesterskabet 2000 var uden de store overraskelser. Michael Andersen klar til mesterklassen.

Af Tom Krog Nielsen

Mesterklassen

1. Sigfred Haubro 8½
2. Tom Krog Nielsen 6½
3. Jørgen Christensen 5
4. Jens Hyldtoft 4½
5. Otto Larsen 3
6. Verner Samuelsen 2½

I mesterklassen var det i år spil til et mål fra Sigfreds side. En dårlig begyndelse med 3 af 6 gjorde, at jeg hurtigt var ude af kampen om guldet. Da jeg vandt de næste tre partier sikrede jeg dog andenpladsen uden de store problemer.

Jørgen scorede temmelig dårligt mod Otto, Jens og mig. Til gengæld var han den eneste, der formåede at spille lige op med Sigfred med to remiser. Her måtte jeg nøjes med en halv. Både Jørgen og jeg havde dog klart fordelagtige stillinger mod Sigfred undervejs, men han er jo glimrende til at forsvare sig.

Jens glæder sig over, at han nu er højere ratet end Otto, mens Otto vel kun har sin gode score mod Jørgen (1½ af 2) at glæde sig over. Verner er sikkert nogenlunde tilfreds med sin score, der ligger meget tæt på det forventede.

I gruppe 1 vandt Michael og Keld på deling, men Michaels korrektion er marginalt bedre, så han får muligheden for at spille i den øverste gruppe næste år.

Det mest overraskende i denne gruppe er, at Peter ikke formåede at blande sig i topstriden, men tværtimod måtte helt ned i bunden. Derudover skal man bide mærke i, at Troels allerede nu formår at blande sig i striden med gruppe 1's veteraner.

Gruppe 2 blev en kamp mellem Benny, Jørgen og Jørgen.

Ettallerne fløj hen over turneringstabellen til de tre, så det blev de indbyrdes kampe, der blev afgørende. Her viste Benny, at det var ham, der fortjente guldet. Det bliver spændende at følge de tre herrer, når de skal kæmpe mod stærkere modstand.

I øvrigt havde Verners barnebarn, Alex, sin debut i denne gruppe.

Gruppe 1

1. Michael Andersen 5
2. Keld Sølvbjerg 5
3. Ian Bredahl 4
4. Troels Breum 3½
5. Henning Christensen 3
6. Steen Jacobsen 3
7. Ruben Birch 2½
8. Peter Olsen 2

Gruppe 2

- 1 Benny Dunn 9
2. Jørgen Holst 7½
3. Jørgen Spiegelhauer 7
4. Harry Petersen 5½
5. Anders Friis-Hansen 5
6. Jesper Lose 3½
7. Morten Vest 3
8. Alex Samuelsen 2½
9. Erik Degn 1

Klubmestre, Ballerup Skakklub

1930 E. Andresen	1946 -	1961 Georg Rasmussen
1931 E. Andresen	1947 Vagn Tovgaard	1962 H. Christensen
1932 E. Andresen	1948 -	1963 Verner Bojsen
1933 E. Andresen	1949 E. Andresen &	1964 Henry Nissen
1934 A. Tovgaard	Vagn Tovgaard	1965 Jan Juul Nielsen
1935 E. Francke	1950 C. Mortensen	1966 Jan Juul Nielsen
1936 V. Jørgensen	1951 C. Mortensen	1967 Imre Oravec
1937 E. Andresen	1952 C. Mortensen	1968 Imre Oravec
1938 V. Jørgensen	1953 C. Mortensen	1969 Imre Oravec
1939 E. Andresen	1954 C. Mortensen	1970 Imre Oravec
1940 C. Mortensen	1955 C. Mortensen	1971 Imre Oravec
1941 -	1956 Georg Rasmussen	1972 Imre Oravec
1942 E. Andresen	1957 Georg Rasmussen	1973 Imre Oravec
1943 Erik Andersen	1958 Georg Rasmussen	1974 Imre Oravec
1944 Erik Andersen	1959 Georg Rasmussen	1975 Erik Hansen
1945 -	1960 Verner Bojsen	

Klubmestre, Tårnet Ballerup Skakklub

1976 Henrik Rasmussen	1986 Lars Villinger	1993 Sigfred Haubro
1977 Verner Samuelsen	1987 Sigfred Haubro	1994 John Tornerup
1978 John Tornerup	1988 Thomas Bach	1995 Sigfred Haubro
1979 John Tornerup	Nielsen	1996 Sigfred Haubro
1980 Sigfred Haubro	1989 Thomas Bach	1997 Sigfred Haubro
1981 Johnny Pedersen	Nielsen	1998 Sigfred Haubro
1982 Sigfred Haubro	1990 Sigfred Haubro	1999 Sigfred Haubro
1983 Michael Longfors	1991 Sigfred Haubro	2000 Sigfred Haubro
1984 Michael Longfors	1992 Thomas Bach	
1985 Sigfred Haubro	Nielsen	

SKOLESKAK

Af Sigfred Haubro

KASS Mesterskab

I årets skoleskakkemesterskab havde vi fire deltagere, de to nye Simon Munk og Martin Haubro i gruppe F, Morten Bruun i E samt Anders Friis-Hansen i C.

Anders var den, der i særklasse klarede sig dårligst. I hans gruppe var de kun fire, der kæmpede om de to billetter til DM. Anders, der åbenbart ikke var helt vågen på denne dag (vi vækkede ham da vi skulle af sted), spillede forfærdeligt og burde have sovet videre.

Morten fik 3 point af 6 mulige, men havde til det sidste mulighed for at komme i præmierne.

I F-gruppen var der helt andre bol-ler på suppen Martin hang på i toppen hele tiden og endte med 11½ point af 14 på 2. pladsen og vendt en pokal plus kvalifikation til DM.

Også Simon Munk var med frem-me og endte med 8 point på en 4. Plads, Vandt et med krus og en bog. Et flot resultat.

DM i skoleskak

Til DM fulgtes Martin og far med Peter Skovgaard og far.

Martin, der var spændt på, hvor-dan det skulle gå, havde meget travlt i de første partier. I de fire første run-der lykkedes det ham ikke at bruge over fem minutter, men han rundede alligevel en 40-60 træk i hvert parti. Men det blev bedre, og slutresultatet blev 4 point af 9 mulige og en place-ring som nr. 16-23. I betragtning af, at Martin var den yngste af de 30 del-tagere, var det flot.

Peter Skovgaard derimod spillede flot og stabilt og vandt med 7½ point ud af 8 mulige og kvalificerede sig dermed til NM på Island.

Peter vandt desuden Lyn DM med maksimumpoint, mens Martin blev nr. 4.

Som forældre prøvede Tom og jeg også noget helt nyt, som vi nok ikke behøver lige med det samme: Tre gange på en dag spiste vi på McDon-nald's.

1. holdet lægger hårdt ud!

KS I	Ballerup I	1½-6½
Bent Vestergaard	Thomas Bach Nielsen	0 - 1
Finn Bonnez	Sigfred Haubro	0 - 1
Per Frandsen	Hans Henrik Hansen	½ - ½
Morten Spøer	René O. Nielsen	0 - 1
Jens Haagen Hansen	Jesper Simonsen	½ - ½
Gert Werner	Morten Mikkelsen	0 - 1
Paul Bridgewater	Carsten Hejberg	0 - 1
Nicklas Skjoldager	Tom Krog Nielsen	½ - ½

Af Morten Mikkelsen

I første runde skulle vi møde KS, som vi har spillet utallige kampe mod før. De var lidt svagere, end de plejer, og derfor var det vel passende - om end også lidt heldigt - at vi tævede dem 6½-1½ uden at tabe et parti.

Jeg selv har i mange år haft en heldig oplevelse af, at selv om andre klubbers folk tæver mig på stribe, så er KS-spillere leveringsdygtige i point. Således også i år, hvor min modstander tidligt lokkede mig til at tage en testamentebonde. Den viste sig ikke at være så farlig at tage, og selv om jeg lige skulle finde det afgørende mellemtræk på det kritiske tidspunkt, var pointet ikke i fare.

René virkede sikker i sadlen i et

parti, hvor han kom til at stå bedre og bedre, indtil han plantede en springergaffel i synet på modstanderen. Thomas var ude i mere urolig sejlads, idet han tidligt satte en bonde over styr. Men vor mand kæmpede videre og indviklede tingene, og hen mod tidskontrollen brød modstanderen sammen.

Sammenbrud var også, hvad Sigfreds modstander led i sin tidnød. Vor mand stod i forvejen bedst både på brættet og uret, men da modstanderens tidnødståge lettede, havde han en komfortabel gevinststilling.

Hans Henriks stilling bevægede sig efter nogle timers spilfægterier fra det lukkede spil og over i det totalt låste,

så remis var det logiske resultat. Samme udfald fik Toms parti, hvor hans slutspil med løber, tårn og bønder mod springer, tårn og bønder ikke gav reelle gevinstchancer.

Tilbage sad Jesper og Carsten. Begge stod i overkanten, men partierne trak ud. Carsten var røget lidt i tidnød i en stilling med merbonde, men da først han nåede over på den anden side af tidskontrollen kom der skub i

sagerne og pointet blev hevet i land. Jespers stilling var resultatet af hæsblæsende tidnød, hvor vor mand tilsyneladende havde fat i den lange ende i et dobbelt tårnslutspil. Uheldigvis rakte hans overtag dog ikke til mere end en halv.

Alt i alt en fin indledning på en sæson, hvor vi med det samme fik placeret os i kampen om oprykningen.

Rekordstor sejr

Ballerup	Saxo	7½-½
Thomas Bach Nielsen	Jørgen Hvenekilde	½ -½
Sigfred Haubro	Morten Kaspersen	1 - 0
Hans Henrik Hansen	Stig Hansen	1 - 0
René O. Nielsen	Ib Lynæs Hansen	1 - 0
Jesper Simonsen	Bo Espensen	1 - 0
Egon Madsen	Bjarne M. Henriksen	1 - 0
Morten Mikkelsen	Atle Danielsen	1 - 0
Carsten Hejberg	Jens Thrane	1 - 0

Af Sigfred Haubro

Vores største sejr i divisionsturneringen nogen sinde. Med flot kamp fra hele holdet plus lidt held vandt vi hele 7½-½, og for tredje gang var det Thomas, der var 'skyld' i, at vi ikke vandt 8-0. Nå, men skidt så har vi lidt på ham.

Jeg selv startede godt. Jeg satte uret i gang, imens Saxo gik ned og vækkede deres mand pr. telefon. De regnede med, at han ville komme 5 - 10 minutter i 12, men da han kom til Ballerup Station, tog han desværre til Malmparken i stedet for Magleparken, og det gjorde, at han tabte med cirka 15 sekunder, en lidt uheldig

start, som nok ikke gav dem den bedste stemning på holdet.

Da det så godt ud rundt omkring, og vi førte 1-0, tilbød Thomas Hvenekilde remis, og det blev accepteret.

Op mod tidskontrollen begyndte det at se lovende ud flere steder. Re-ne kombinerede sig til en officer, og så var den potte ude.

Egon, der førte med tre bønder, kunne have vundet på tusind måder og valgte en variant, som vi andre syntes bare var at trække tiden ud. Men skidt være med det, for alt vandt.

Carsten, der var den, der havde det største ratingplus, fik gjort det alt for nemt for sin modstander og måtte sidde og slide i det, før Carstens ratingovervægt på 500 point slog igennem ved, at han vandt en officer i tidnøden.

Jesper stod rigtigt dårligt, men den anden havde brugt alt for meget tid. I tidnøden fik Jesper udlignet, men den anden overså to klare remisvarianter, som Jesper intet kunne have gjort noget imod. Da tidnøden så var ovre, havde Jesper en lille, men klar fordel, som stille og roligt gav et

helt point.

Hans Henrik hapsede tidligt en bonde, men Stig fik et pænt angreb for den og havde masser af initiativ. Men også her havde vi brugt mindst tid, og i tidnøden fik Hans Henrik så gaflet en kvalitet. Derefter beholdt Hans Henrik hele tiden overtaget, selv om der var masser af giftige kontraangreb.

Morten havde til tidskontrollen brugt mindst tid, og det var heldigt, for lige forinden måtte Morten aflevere en kvalitet og stod ikke for godt.

Men i de sidste træk op til tidskontrollen forivrede Mortens modstander sig og smed en vigtig bonde væk, der gjorde, at Morten fik modspil. Morten stod dog stadig dårligst, og først i

den næste tidskontrol kom hele pointet over til Mortens side af brættet.

I alt var der masser af flot fight, og for første gang nogen sinde var vi ved første tidskontrol foran på tid på alle brætteerne.

Det er også helt mærkeligt, at vi efter blot to runder har hele 14 point ud af 16 mulige. Det plejer vi ikke engang at have efter tre runder!

Topkamp

Ballerup I	Føroyar I	2½-5½
1. Thomas Bach Nielsen -	John Arni Nilssen	½-½
2. Sigfred Haubro	Heini Olsen	1 - 0
3. Hans Henrik Hansen -	Flóvin Tór Næs	0 - 1
4. Rene O. Nielsen -	Eydun Nolsøe	½-½
5. Jesper Simonsen-	Bogi Ziska	½-½
6. Egon Madsen	Rogvi W. Rasmussen	0 - 1
7. Morten Mikkelsen-	Carl E. V. Samuelsen	0 - 1
8. Carsten Hejberg -	Finnbjørn Vang	0 - 1

Af Sigfred Haubro

Inden denne runde førte vi med to point foran Føroyar. Føroyar var dog stadig farvoritter, da de har klart mere rating end vi. De havde dog et enkelt afbud, da en af deres spillere var blevet syg, hvilket gjorde, at vi faktisk havde ratingfordel på de to nederste brætter.

Peter satte kampen i gang kl. 12.00, og hermed begyndte en spændende fight. Rene startede med at få en lille fordel, Eydun Nolsøe udlignende og tilbød remis, og Rene modtog. Thomas slap hæderligt fra åbningen mod John Arni og tilbød en halv, John Arni afslog, men ikke mange træk senere havde han ikke bedre end at fremtvinge en evigskak med et officersoffer.

Hans Henrik og Egon havde på dette tidspunkt et vældigt initiativ. Men Hans Henrik fik ikke fastholdt

initiativet og blev senere snydt for en officer. Jesper havde derimod hele tiden stillingen i balance og tog remis.

Carsten stod udmærket efter åbningen, men brugte så alt for meget tid i midtspillet og blev senere løbet over ende i tidnøden.

Jeg selv fik spillet flere upræcise træk, men stillingen var hele tiden i nogenlunde balance. I tidnøden trådte Heine så forkert, og jeg kunne lidt ufortjent notere hele pointet til os.

Egon, der tidligere havde haft en kanonstilling, var kommet til at stå lidt dårligere og fik derefter ingen chance for at komme til fadet igen.

Morten, der efterhånden er sidste mand hver gang, havde et spændende parti, hvor fordelene flyttede frem og tilbage over brættet. Uheldigvis sluttede den hos Føroyar.

2½ - 5½ var ærgerligt, da vi havde stillinger til mere. Jeg er dog ikke i tvivl om vi stadig kan nå at rykke op.

Kamp til strengen i Lerbjerg Games 2000

Af Tom Krog Nielsen

I weekenden 16. - 18. juni afviklede Skakklubben af 1927, Ringsted den anden udgave af multibegivenheden Lerbjerg Games. En begivenhed, hvor ædel kappestrid i hurtig- og lynskak samt orienteringsløb og fodbold fylder weekenden ud.

Efter de første Lerbjerg Games i 1998 havde det ligget i luften, at dette stævne måtte få en efterfølger. Det havde simpelthen været så hyggeligt, og de mange positive tilkendegivelser om stævnet havde lagt et højt forventningspres på arrangørerne.

Efter de meget positive erfaringer med Lerbjerg Games for to år siden, var det nemt at overtale Sigfred, Egon, Thomas og undertegnede til igen at forsvare Tårnet, Ballerups ære ved stævnet i år.

Hård begyndelse

Forventningsfulde ankom Thomas og jeg til Lerbjerg Centret fredag aften. Hans Henrik hentede os på Hvalsø station og fortalte os om de nye regler i hurtigskak. På grund af den store forskel i holdenes rating ville man gøre turneringen mere spændende ved at udjævne denne forskel.

Dette gjorde man ved på forhånd at tildele de kæmpende hold modstanderholdets forventede rating. Dvs., at man skulle spille op til sin forventede score for at havne i midten af feltet. En principiel udmærket beslutning, men desværre ikke helt så godt for os, da vi var ratingfavoritter.

Sigfred og Egon ankom dagen efter; Sigfred med en nyligt brækket hånd og Egon efter en fest og fire timers søvn. Måske var det derfor, det gik så elendigt.

Thomas spillede godt - i hvert fald høstede han point - 4 af 5 mulige og over hans forventede score. Sigfred og Egon scorede hhv. 2½ og 2 point, hvilket lå meget klart under deres forventede score. Det mest overraskende var egentlig, at Egon mente, at han kun havde lavet én (!) fejl sammenlagt i alle 5 partier!

Jeg selv scorede 3½ point, hvilket lige knap nok rakte til det af dr. Elo forventede. Den uundgåelige følge blev en sidsteplads blandt de 6 hold.

På blomsterjagt

Fireballs er kendt for ikke at give op og vi fortsatte da også ambitiøst i ori-

enteringsløbet. Vi småløb meget af vejen for at få god tid til at løse de krævende opgaver, som Poul Buhl havde stillet.

En af opgaverne viste sig at få stor indflydelse på førstepladsen. Opgaven gik ud på at samle en buket blomster til Liselotte. Thomas og Sigfred læste opgaven, mens de gik forbi et yndigt lille bondehus med de flotteste blomster ud til vejkanten.

Sigfred siger til Thomas, at han skal plukke nogle af blomsterne, hvilket Thomas naturligvis gør.

Bang!

Pludselig går døren til bondehuset op. En vild køter i en tragt løber ud og gør vildt, og en vred bondekone jokker ud.

Af en eller anden grund er Sigfred og Thomas ikke specielt interesserede i at høre, hvad konen har at fortælle dem, så de løber videre hen til Egon og mig, der befinder sig i skoven.

Liselotte giver os de fleste point for vores blomsterbuket. Andre hold har blandet brændenælde(!) ind i buketterne og scorer naturligvis dårligt. Der er åbenbart flere skakspillere, som ikke har kvindetække!

Blomsterne afgør, at Fireballs lige netop sniger sig forbi Buhldozernes i orienteringsløbet.

Hurra, nu er vi på 50 procent!

Sigfred lyner ene mand (næsten)

I lynskakken om aftenen er det kun Sigfred, vi kan råbe hurra for. Han scorer 18 ud af 20 mulige point; kun overgået af Jacob Aagaard, der scorer 20 af 20.

Selvsamme Aagaard førte jeg ellers med en officer og tre bønder imod, men selv om jeg havde tre minutter igen, klumrede jeg i det og tabte på tid. Ganske symptomatisk for mit spil i lynturneringen.

Thomas og Egon gør det desværre heller ikke godt og en samlet tredjeplads efter Buhldozernes og Bochum er vist meget fortjent.

Yndlingsdisciplinen

Så oprinder søn- og fodbold dagen, hvor vi også har en førsteplads fra sidste Lerbjerg Games at forsvare.

I den første kamp lægger vi ud mod Bochum. Thomas står på mål og gør det udmærket i den funktion, men derudover er det svært at få øje på den overordnede planlægning i vores spil, selv om vi sammenlignet mand for mand bevæger os bedre på banen end Bochum-spillerne. Vores interne diskussioner, forårsaget af frustrationerne over ikke at score på flere oplagte chancer, tager måske overhånd. I hvert fald refererer Poul Buhl således fra kampen:

"Fireballs førte på et tidspunkt så

højroastede og ophidsede interne diskussioner, at det udløste stor morsskab blandt tilskuerne og spændte forventninger til fortsættelsen - ville de komme op at slås indbyrdes?! Roen var dog genoprettet, da Sigfred bragte dem på 1-0, men desværre for de lokale Buhldozertilhængere udlignede Bochum kort før tid.”

Hertil er kun at sige, at vi måske har lidt for meget mandligt kønshormon på holdet, men vi tillader os også en temmelig fri sprogbrug, fordi vi kender hinanden så godt, og bagefter er vi lige gode venner for det. Tænk, hvis vi brændte inde med alle vores frustrationer; så ville vi for alvor have behov for psykologhjælp!

I vores anden kamp kører spillet stadig ikke optimalt, men det lykkes for os at slide os til 1-0 over Vils-gaards Disciple, som ellers ikke udmærker sig som fodboldspillere.

I den tredje kamp kører alt til gengæld på skinner for os. Spillet flyder, pasningerne passer, og driblingerne duer! Hvorfor mon denne forandring? Selvfølgelig, fordi det er Hans Henriks hold, vi spiller mod. De bliver pakket ned i sækken. 4-0 til ildkuglerne, som Poul Buhl kalder os.

I den fjerde kamp møder vi turneringens suverænt dårligste fodboldhold, De Anonyme, og selv om de

chokerer os ved at tage føringen 1-0, banker vi dem nemt 5-1.

Flindtstones er sidste forhindring på vejen mod fodboldguldet. Det bliver en hård kamp. Begge hold har inden denne kamp 3 vundne og 1 uafgjort kamp bag sig, så førstepladsen i fodbold er på spil. Et godt stykke tid inde i kampen får jeg driblet forbi to modstandere og sætter bolden i kassen. Vi er på rette kurs.

Flindtstones er tvunget til at satse og tager målmanden med frem ved et hjørnekast for at fremtvinge en udligning. For at lette presset sparker Sigfred bolden langt op ad banen, hvor den stille og roligt lige netop triller over målstregen efter at have ramt diverse knolde! 2-0 og kampen fløjtes af.

Vi har gjort det igen, vundet fodboldturneringen med én uafgjort og fire vundne kampe!

I den sidste fodboldkamp afgøres det, hvem der samlet vinder Lerbjerg Games 2000. Hjemmeholdet Buhldozerne med Hans Henrik som spydspids kan nøjes med uafgjort, men taber 12 sekunder før tid guldet, da Bochum scorer til 3-2. Så kort tid og alligevel så langt fra var Buhldozerne.

Turneringsvinderne får champagne, mens andenpladsen og tredjebli-

ver betænkt med vin. Tankevækkende, at vi som skaklige favoritter faldt helt igennem, mens vi viste os overlegne i de ikke-skaklige discipliner.

Selv om stævnet giver Skakklubben af 1927, Ringsted et økonomisk underskud, håber vi meget fra Fireballs side, at de tør binde an med et

sådant arrangement en anden gang.

I hvert fald drog alle deltagerne glade og tilfredse hjem efter en dejlig weekend.

P.S. Der var også noget med, at danskerne spillede EM i fodbold i den weekend, men det foretrækker jeg at glemme!

LERBJERG GAMES 2000					
HOLD	HUR- TIG- SKAK	O-LØB	LYN- SKAK	FOD- BOLD	I ALT
BOCHUM	5	4	5	5	19
BUHLDOZERNE	4	5	6	3	18
FIREBALLS	1	6	4	6	17
VILSGAARDS DISCIPLE	6	3	1	2	12
FLINDTSTONES	3	2	3	4	12
DE ANONYME	2	1	2	1	6

Chessball

Af Thomas Bach Nielsen.

Igen i år stillede vi i FHS' hyggelige chessballturnering. Vores hold bestod denne Sigfred, Hans Henrik, Egon, René, Jyde-Palle, Morten og under-tegnede. I alt deltog 8 hold.

Traditionen tro var der nye turneringsregler. I skak spillede vi 5 runders schweizer. Fodboldreglerne var også ændrede, hvilket narrede Balle-rups førende regelrytter Egon, men mere herom senere.

Turneringen startede med skakde-len.

I 1. runde mødt vi ratingfavorit-terne fra Lyngby-Virum. De manglede bræt 4 og 7, men at vi derudover ikke fik flere point end mit halve var lidt ærgerligt. Hvis Hans ikke havde overset en mat i én med en dronning mere, havde vi klaret uafgjort.

I 2. runde vandt vi 6-1 over vær-terne fra FHS. Kun Palle viste sig som en venlig gæst.

I 3. runde vandt vi 4½-2½ over Hillerød, hvorefter vi (som sædvan-lig) tabte i 4. runde til Farum med samme cifre. I sidste runde vandt vi let 5½-1½ over Amager.

Således blev skakken hæderligt overstået (men heller ikke mere) med 9 point af 15 mulige, hvilket placere-de os på en foreløbig 4. plads.

Fodbolden blev afviklet i to indle-dende 4-holds puljer, hvorefter nr. 1 fra pulje A mødte nr. 2 fra pulje B, og nr. 3 fra pulje A mødte nr. 4 fra pulje B. I sidste runde mødte man så vinde-ren/taberen af den tilsvarende kamp. Der blev således et slutspil efter ind-ledende runde af de 4 bedste hold og de 4 dårligste hold.

Som noget nyt spillede fodbold-kampene som 6-mandshold med en flyvende udskiftning. På den måde ville man ikke blive ramt af en enkelt skade. Men ak, allerede efter første minut af første kamp var vi kun 5 mand på banen!

Hans stillede op med en skade, som han havde pådraget sig i gågade-skak dagen forinden, og han skulle derfor stå på mål. Desværre brækkede han en lillefinger under opvarmnin-gen da han ville parere et af mine vel-placerede skud, så i stedet fik jeg målmandstjansen.

I første runde skulle vi møde Lyngby-Virum. Banen var nyklippet i år, men den desværre dårligt afmærket, så Egon startede med at dække Lyngbys udskiftningsspiller op! Fejlen blev hurtigt opdaget, manden rykkede uden for banen, og dommeren lod spillet fortsætte, men Egon fortsatte ikke. Han følte sig nemlig bortdømt, fordi Lyngby ikke fik en mand udvist i resten af kampen for "forseelsen". I surhed fulgte han resten af kampen fra sidelinien.

Således handicappede kæmpede vores resterende markspillere som gale, men heldet tilsmilede os ikke. Lyngby-Virum kom foran 1-0, da de fik et meget billigt frisparksmål, som blev rettet af i muren. Lyngby-Virums eneste reelle mål i turneringen. Selv i undertal tilspillede vi os flere gode chancer, men 1-0 holdt desværre kampen ud.

Efter lidt samtaleterapi med Palle var Egon klar til at spille fodbold igen.

I næste kamp kom vi bagud 0-1 mod Hillerød, men efter heroisk fight

fik vi udlignet til 1-1. I sidste indledende runde vandt vi 1-0 over Helsingør. Vi blev nr. 2 i gruppen og skulle have de svære slutspilskampe.

Nu skulle vi møde favoritterne fra Farum. Vi kom foran på et flot hovedstødsmål af Egon. Desværre fik Farum udlignet da Mikkel Strange løb fra Sigfred, og i de sidste sekunder scorede Allan Bjørn et flot langskudsmål, da Egon ikke havde luft til at tackle ham.

I sidste kamp var kræfterne sluppet op og Nykøbing Sjælland vandt fortjent 3-0 over os. I alt fik vi 13 point og en skuffende 6. plads. Med lidt mere held i skakken og fuldt hold i første fodboldkamp kunne vi godt være blevet nr. 2.

Farum blev en suveræn vinder med 25 point. Lyngby-Virum besatte 2. pladsen med 17 point.

Hans kørte selv hjem til Ringsted og fik taget røntgenbillede af sin skadede finger. To brud var der på fingeren. Den er nu vokset fint sammen.

Min bedste turnering

Af Carsten Hejberg

Ja, det lyder som store ord, når man har spillet skak i 17 år og trods alt har haft en del gode resultater undervejs.

Men jeg havde indtil denne turnering aldrig vundet den øverste gruppe i en turnering før, og jeg havde kun en gang tidligere vundet en mestergruppe, og det var på deling med to andre, så det tæller ikke helt så meget.

Men denne gang vandt jeg udelt til min egen og andres overraskelse. Og jeg var sågar den lavest ratede i gruppen.

Ja, inden jeg svømmer over i selvtilfredshed, må jeg hellere fortælle lidt om forhistorien. Efter at Tom og jeg var i Ungarn sidste sommer, havde vi begge opnået pæne ratingfremgange, og jeg havde sat personlig ratingrekord med 2008. Jeg havde forventet, at tallet nogenlunde svarede til min styrke, selv om nogle af modstanderne i Ungarn var overratede.

I starten af dette år valgte jeg efter lang betænkningstid at tilmelde mig klubmesterskabet i Farum, hvor jeg stadig er B-medlem. Det var første

gang i lang tid, at jeg havde mulighed for at spille i den øverste gruppe i Farum, hvor kun de fem højest ratede er sikret plads (+ vinderen af næstøverste gruppe sidste år). Turneringen foregik som en 6-mands gruppe, hvor man møder alle de andre to gange dvs. ti partier i alt. Turneringen blev en katastrofe. En dårlig start slog mig helt ud, og en masse gode stillinger blev sat over styr, og det lykkedes mig kun at samle tre remiser sammen. Det betød et ratingtab på hele 98 point.

Det ærgrede mig selvfølgelig voldsomt, men jeg besluttede mig til at forsøge at vinde det tabte tilbage.

Første skridt foregik i Tjekkiet i august, hvor jeg hentede lidt ind, men jeg var ikke tilfreds med resultatet. Da jeg gerne ville udnytte den gode form, jeg syntes, jeg havde opbygget i Tjekkiet, besluttede jeg mig til at deltage i KS Høst EMT.

Denne turnering var lidt speciel, da det var en firemandsgruppe med dobbeltrunder. Da jeg mødte op til første runde, kunne jeg med tilfredshed konstatere, at jeg var den lavest ratede i den øverste gruppe. Det har

altid passet mig fint at være undertippet, så det det meste af presset ligger på modstanderen. Jeg var på forhånd tilfreds med en score på 50 procent, hvad jeg dog også anså for realistisk.

I første runde mødte jeg Flemming Haupt Hansen fra Øbro (2099) med hvid og kom i heftig tidnød i en presset stilling. Det lignede altså en bolle, men jeg holdt fint sammen på stillingen og klarede også tidskontrollen. Jeg var dog nok blevet lidt skræmt, så jeg tog remis i en stilling, hvor jeg faktisk godt kunne have vundet med præcist spil.

Denne tendens med at være tilfreds med remis mod højere ratede modstandere i fordelagtige stillinger har altid været en af mine svagheder, men i resten af turneringen fik jeg heldigvis gjort op med det problem.

I anden runde mødte jeg Morten Spøer fra KS (1953). Her må jeg erkende, at jeg mødte min overmand. Ikke i spillemæssig forstand, men i tidnødsidioti. Han brugte oceaner af tid i begyndelsen af partiet til trods for, at stillingen var forholdsvis enkel. Han kom da også i kraftig tidnød, men til trods for, at jeg ikke selv var i tidnød, fik jeg alligevel kludret gevaldigt i det. Han fik et sandsynligvis vundet slutspil, da han

i træk 38 gav i bonde væk i sin tidnødspanik. Stillingen var dog remis, og det tilbød han da også, efter at han havde klaret tidnøden. Jeg afslog dog, og var egentlig rimelig fortrøstningsfuld, især pga. at vi kun fik en halv time ekstra til resten af partiet. Jeg håbede på, at han ville komme i tidnød igen. Og det skete da også, men forinden havde han dog lavet en fejl, der gav mig gevinststilling.

I tredje runde mødte jeg Finn Bonnez (2017) fra KS. Han startede med at lave et dårligt træk i åbningen, og jeg fik klar fordel. Men jeg fik dog ikke spillet det bedste, og stillingen blev lidt uklar. I begyndende tidnød overså jeg en enkel gevinst. Herefter spillede jeg helt godnat, og efter tidnøden kunne jeg give op. Et dumt og unødvendigt tab.

Dagen efter i fjerde runde mødte jeg så Flemming Hansen igen. Han havde vundet sine to partier, siden remisen mod mig i 1. runde og var nu klar favorit til at vinde turneringen. Jeg skulle have sort denne gang og havde bestemt ikke regnet med at vinde. Men Flemming spillede lige lovligt hurtigt og letsindigt og fik pludselig problemer. Han prøvede at løse problemerne kombinatorisk. Det så næsten ud til at lykkes, og han tilbød remis. Jeg var dog mere hård

denne gang, da jeg så, at jeg stadig havde gevinstmuligheder. Jeg kom i kraftig tidnød, men overlevede. Nu var det tæt på, jeg var havnet i et marreridt-slutspil med to springere mere, men uden bønder. Heldigvis var der en enkelt bonde tilbage.

I 5. runde mødte jeg så Morten Spøer igen. Han havde tilsyneladende lært lektien og spillede de første træk temmelig hurtigt. Dog ikke særlig godt og jeg fik klar fordel. Herefter kørte jeg gevinsten nogenlunde sikkert hjem. Da Flemming Hansen samtidig spillede remis med Finn Bonnez, var jeg altså et halvt point foran inden sidste runde, hvor jeg skulle have sort mod Finn Bonnez.

Det var faktisk sådan, at jeg kunne vinde turneringen udelt selv med et nederlag, hvis Flemming Hansen tabte til Morten Spøer, men det turde jeg ikke rigtig tro på. Og Flemming vandt da også forholdsvis hurtigt. Mit eget parti blev nok mere spændende end velspillet:

Hvid: Finn Bonnez, KS (2017)
Sort: Carsten Hejberg (1943)

1.e4 d6 2.c4 Sf6 3.d3

3.Sc3 virker mere naturligt. Så kan man altid senere beslutte, om man vil spille d3 eller d4

3....g6 4.Le2 Lg7 5.Sc3 0-0 6.Le3

Denne opstilling spillede Finn også i en tidligere runde mod Flemming Hansen. Her fik han en god stilling men tabte alligevel

6...c5 7.h3

Jeg havde været mere urolig for 7.h4 der er meget mere aggressivt

7....Sc6 8.Sf3 a6 9.Dd2

9.d4 cxd4 10.Sxd4 Ld7 med lige spil.

9...e5!?

Jeg havde svært ved at finde en aktiv plan, 9...Da5 var måske en mulighed, men med dette træk forsøger jeg at lukke stillingen, og derved gøre det svært for hvid at være aktiv. Remis var trods alt ikke helt tosset, men det regnede jeg ikke med, at hvid var tilfreds med. Han havde jo vundet det første parti.

10.Sh2 Le6 11.Lg5 Dd7 12.0-0

12.Sd5 virker lidt bedre

12...Sd4 13.Ld1 Se8 14.Lg4?!?

Igen virker 14.Sd5 bedre

14...f5 15.exf5 gxf5 16.Lf3 Tb8 17.

Ld5 Sc7 18.Lxe6+ Dxe6 19.Le3 b5

20.cxb5 axb5 21.Lxd4 cxd4 22.Se2

Ta8 23.Tfe1 Dd5 24.a3 Se6 25.Sf3

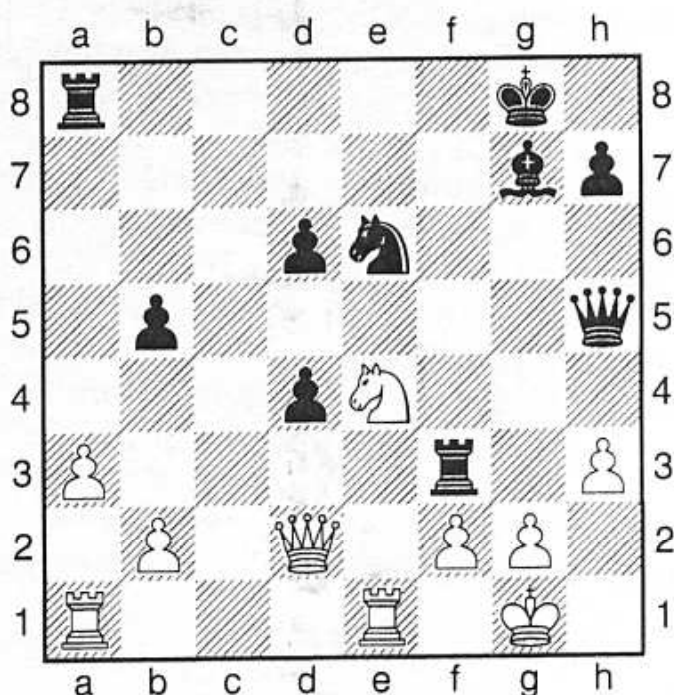
e4?

Bygger på en stor overseelse. Jeg var på vej i tidnød Både 25...Tac8 og 25...Tf6 var bedre

26.dxe4 fxe4 27.Sc3

Dette træk må jeg indrømme at have overset. Jeg finder den eneste chance

27...Dh5 28.Sxe4 Txf3!

29.Sg3?!

Interessant mulighed men næppe det bedste. Det er farligt ud at slå på f3 men med præcist spil kan hvid vist godt rede stormen af ifølge fritz: 29.gxf3!? Tf8 (29...Dxh3 er dårligt pga. 30.Sg5) 30. Dd3 Dxh3 **A)** 31.Sxd6? Sg5 32. Db3+ Kh8 33.Sf7+ Txf7 34.Dxf7 Sxf3+ (34...Sxf7 35.Te8+ Lf8 36. Txf8+ Kg7 37.Txf7+ Kxf7 38.Td1-+) 35.Dxf3 Dxf3-+; **B)** 31.Df1! Dxf3 32.Dg2 (32.Dxb5? er dårligt 32...Sf4 33.Df1 Sh3+ 34.Kh2 Le5+ 35.Sg3 Sxf2 36.Txe5 dxe5 37.Dc4+ Kh8-+) 32...Dxg2+ 33. Kxg2 Sf4+ 34.Kf1 29...Txxg3 30.fxxg3 Sc5?!

30...Le5 var bedre, men tidnøden var ved at være alvorlig. Også hvid var ved at komme i tidnød.

31.b4 Sa4 32.Tf1 Le5

Måske bedre 32...Sc3

33.Dd3 Sc3 34.g4 Dh4 35.Df3 Td8

Bedre 35...d5

36.Tae1 Dg3 37.Dxg3 Lxg3 38.

Te6 Le5μ 39.g5? -+

Bedre 39.Tf3.

39... Tf8

39...d3 vinder med det samme, da bonden ikke kan stoppes, men den gensidige tidnød var meget kraftig her og vi vedste ikke hvor mange træk vi havde lavet

40.Txf8+ Kxf8 41.h4 Kf7

41...d3 var stadig en god mulighed. 42.

Th6

Med remistilbud!

42...Kg7

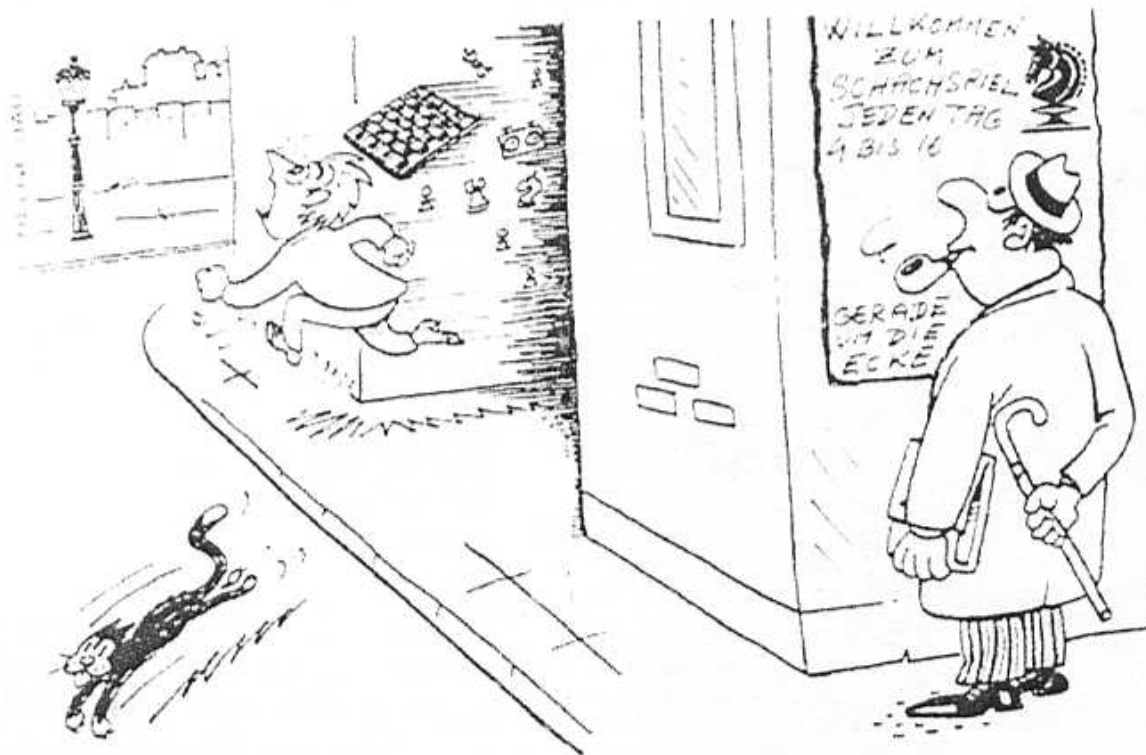
Spillet omgående, da jeg stadig troede jeg var i tidnød. Først her blev vi klar over, hvor mange træk vi havde nået efter en rekonstruktion. Og jeg følte mig nu temmelig sikker på gevinsten og turneringssejren. Det gik dog lettere end forventet pga.

43.Kf1?

Meget dårligt spillet. Efter 43.Kf2 kan hvid stadig håbe på, at sort overspiller

stillingen f.eks. 43..Lg3+? 44. Kxg3 d3, som Finn foreslog umiddelbart efter partiet. Det vinder dog næppe efter 45.Kf3 d2 46. Txd6 d1D 47. Txd1 Sxd1 .Det havde jeg dog ikke tænkt mig at spille. Jeg havde planlagt 44...Sb1 for at indkassere a-bonden **43...d3 44.Ke1 Lf4 Opgivet. 0-1.**

Hermed lykkedes det mig altså at nå helt til tops. Med dette resultat kom jeg tilbage på 2008 i rating, og jeg har virkelig fået selvtilliden tilbage. Men jeg tror ikke jeg stiller op i Farums klubmesterskab næste gang!

Kramnik

Kramnik tævede Kasparov!

*25-årig russer blev
overraskende ny
verdensmester*

Af Morten Mikkelsen

Kasparov

I efteråret fik skakverdenen en ny verdensmester. Efter at have siddet solidt på magtens tinde i 15 år måtte den 37-årige Garri Kasparov overlade VM-tronen til den 25-årige Vladimir Kramnik. Det lykkedes slet ikke Kasparov at vinde et parti i matchen, og han var tilmed i vanskeligheder i flere af remispartierne.

Vladimir Kramnik er russer og har sin unge alder til trods tilhørt verdenseliten i adskillige år. Hans spillestil er mere positionel og solid end Kasparovs aggressive, ekstremt teoristærke. Umiddelbart en mindre skræmmende fremtoning, men ikke nødvendigvis en ringere skakspiller!

Her på klubbladets redaktion er vi ikke i tvivl om, at Kramnik nu er den rigtige skakverdensmester, selv om titlen i nogle år har ligget uden for skakforbundet FIDE's regi. Hos FIDE hedder verdensmesteren Khalifman, og en ny verdensmester er ved at blive fundet. Men disse verdensmesterskaber spilles som knockout-turnering, ikke med lange seje matcher, som skakverdensmesterskabstraditionen ellers har været lige siden Steinitz' dage.

Kasparov	$\frac{1}{2}$	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	7
Kramnik	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	9

Wilhelm Steinitz

(1836 - 1900)

**Den første verdens-
mester i skak**
(1886 - 1894)

Af Keld Solbjerg

I cannot imagine anything that puts such a strain on all the vital organs - brain, heart, kidneys and liver - at once, as the excitement when playing chess.
-Steinitz.

Den 12. august i år er det 100 år siden, at den første verdensmester i skak, Wilhelm Steinitz, døde. Det giver anledning til at skrive om denne mærkeligt udseende skakmester, der efter den romantiske periode i skakkens historie blev grundlæggeren af den moderne skak, idet han var den første, der fremførte principperne for positionsspillet.

Han blev født 17. maj 1836 i Prag, dengang kejserriget Østrig, senere dobbeltmonarkiet Østrig-Ungarn, efter 1918 Tjekkoslaviet og i dag Tjekkiet. Geografi kan sandelig være indviklet. Han var barn nr. 13 i en fattig familie fra den jødiske ghetto, født vanskabt og voksede til kun 5 fod i højden svarende til omkring 153 cm. Med sit store hoved og de korte ben var han på det nærmeste dværg. I dåben havde han fået det gamle jødiske navn Wolf, som han ændrede til Wilhelm og senere igen til William.

Han lærte at spille skak som 12-årig af en skolekammerat, men gjorde ikke noget ved det, før han i 1856 rejste til Wien for at studere. Han blev optaget på Polyteknikum for at læse til ingeniør, men måtte opgive pga. dårligt helbred og pengemangel. Imidlertid var han kommet ind i kafeskak-miljøet og tjente her til livets ophold. Han vandt over alle - de fleste endda i blindskak - og gik herefter over til at satse fuldt ud på skak og journalistik. I 1859 blev han nr. 3 i bymesterskabet for Wien, året efter nr. 2, og endelig i 1861 blev han nr. 1 med 30 pts af 31 mulige, hvilket indbragte en kuffert i præmie. Ja, en kuffert!

Den fik han imidlertid brug for året efter, da han første gang rejste til udlandet, nemlig til London. Gode venner var blevet så begejstrede for hans skaklige evner, at de ville finansiere hans rejse. Det var her, det foregik på den tid. Historiens allerførste internationale turnering var blevet afholdt i London i 1851, og de fleste af Europas bedste spillere opholdt sig i England. Den stærke turnering i 1862, som Steinitz var mødt op for at deltage i, vandtes af den bedste spiller disse år, Adolf Anderssen, en tysk matematiklærer. Steinitz tog sjettepladsen, præmien var her 5 pund.

Turneringen var den første, hvor man spillede alle-mod-alle - i 1851 havde man spillet efter et cup-system. Remis talte ikke, man spillede simpelthen et nyt parti, indtil der fandtes en vinder. Sådan!! Det var nu ikke noget stort problem, for med den tids angrebsspil var der ikke mange remiser. Det var også første turnering med tidskontrol, nemlig 20 træk pr. 2 timer, og det var med sandure, som nogle af spillerne havde svært ved at huske at vende.

Efter turneringen udfordrede Steinitz Dubois, der blev femte, til en match, som Steinitz vandt. I de næste 31 år frem til 1894, da han tabte sin VM-titel til Lasker, spillede han 25 matcher, som han alle vandt. Det er da lidt af en rekord!! Og han var på præmielisten i alle turneringer, som han deltog i, frem til 1899, året før han døde, men da var han også hårdt angrebet af sindssyge.

Efter turneringen i London bosatte Steinitz sig i England. I september 1862 vandt han London-mesterskabet og blev nu rigtig professionel. Han lærte sig hurtigt engelsk, og de næste 3-4 år rejste han rundt og gav simultan-opvis-

ninger og deltog i turneringer. Bl.a. vandt han i 1865 det irske mesterskab, og året efter 2 turneringer i London. Desuden havde han klart besejret den bedste englænder, Henry Blackburne - også kaldet The Black Death pga. hans store, sorte skæg - med cifrene +7 -1 =2.

Nu var tiden kommet til at udfordre Anderssen. Amerikaneren Paul Morphy var efter sin korte, men succesrige karriere i Europa i 1858-59 rejst hjem til New Orleans. Hans advokatkarriere der mislykkedes; han gav skakken skylden, udviklede snart et forfølgelsesvanvid og nægtede at spille, ja, endog at tale om skak. Han døde sindsformørket i sit eget hjem 1884. Så med Morphy ude af rampelyset var Anderssen og Steinitz uden tvivl også de 2 stærkeste på det tidspunkt. Matchen blev spillet sommeren 1866 i London, og lidt overraskende vandt Steinitz +8 -6 uden remiser. Præmien var 100 pund. Steinitz var nu i realiteten verdens bedste skakspiller, og han tildelte da også sig selv titlen Verdensmester i skak, selv om han først vandt den officielt 20 år senere ved den første VM-match.

Steinitz' resultater de følgende 7 år frem til 1873 var ikke imponerende. Han vandt sine matcher, men kom ikke til tops i turneringerne. I Dundee 1867 var han storfavorit, men blev kun nr. 2 efter tyskeren Neumann. Her kom remispartier for første gang på tavlen med 2 point, altså ikke noget med at spille, indtil der kom en afgørelse.

I denne turnering lancerede han første gang **Steinitz-gambitten**, som den ganske opfindsomt er blevet kaldt. En særlig variant af kongegambit eller af wienerparti, om man vil: **1. e4, e5. 2. Sc3, Sc6. 3. f4, exf4. 4. d4, Dh4+. 5. Ke2.** Det er ikke let at få øje på nogen fordel for hvid. Sort kan spille 5. -, d6 eller d5 som forberedelse til 0-0-0 og få det bedste spil, men Steinitz forsvarede stædigt gambitten og spillede den jævnlige gennem hele sin karriere. Han havde den teori, at kongen var så stærk en figur, at den kunne være aktiv i midtspillet, ja endog i åbningsspillet. Ganske unødvendigt kom han derfor af og til ud i nogle vanskelige partier. Geniale mennesker kammer somme tider over.

Endelig i 1873 vandt han for første gang en stor international turnering. Den blev afholdt i Wien i anledning af verdensudstillingen, så han har haft lejlighed til at hilse på sine gamle kafevenner. Afviklingen af turneringen var ret besynderlig.

Man spillede alle-mod-alle, men i små matcher, som man havde vundet efter opnåelse af 2 points. Imidlertid var det ikke de opnåede points, men antallet af vundne matcher (matchpoints), der afgjorde placeringerne. Steinitz og Blackburne vandt hver 10 matcher, men undervejs havde Blackburne tabt 7 partier, Steinitz kun 2, alligevel skulle de spille en omkamp, som Steinitz vandt med 2-0 og dermed 1. præmien på 200 dukater, der blev overrakt ham af den østrigske kejser.

Efter denne sejr blev han redaktør af skakspalten i det anerkendte engelske magasin The Field. En god stilling, der sikrede ham så godt økonomisk, at han ikke behøvede at spille skak. Det var nyt for ham. Skakmestre dengang, selv de allerbedste, tjente kun småpenge og havde svært ved at klare dagen og vejen, hvis de ikke samtidig kunne bestride et andet job. Og det kunne være vanskeligt, da de måtte være hjemmefra i lang tid. Rejserne, selv korte, kunne tage dage, og de ofte besynderlige turneringsformer gjorde, at opholdene kunne blive langvarige. Mange gled da også efter afslutningen af deres karriere over i glømselen og levede i stor fattigdom. Steinitz beholdt sit gode job i næsten 10 år, og i den tid spillede han overhovedet ikke turneringsskak.

Det blev kun til en enkelt match i 1876 mod Blackburne, der troede, han kunne klare ham. Men Blackburne blev blæst af brættet uden at vinde et eneste parti. Vinder var den, der først nåede 7 gevinster. Steinitz vandt 7-0!! For første gang nogensinde var der her betalende tilskuere til en skakkamp. Steinitz gav også skaklektioner på Cambridge Universitet, hvor en af eleverne var Churchills far, og han var med til at starte de årlige skakkampe mellem Cambridge og Oxford Universitet.

Han havde nu tid til at færdigudvikle og beskrive for hele skakverdenen sine nye teorier om det positionelle spils fordele. Han forklarede, at man ikke skal angribe, før man selv har en stillingsfordel. Fra starten er stillingen i balance, og kun hvis modstanderen gør svage træk, kan man opnå fordel. En stillingsfordel har man f.eks., hvis man har givet modstanderen en isoleret bonde, en dobbeltbonde, en tilbagebleven bonde, eller hvis man har løberparret, har terrænovervægt, osv. Når man har opnået tilstrækkelig fordel, så ikke alene kan man, men har man pligt til at gå til angreb. Selvfølgeligheder, vil man

sige i dag, men dengang var det aldeles nye tanker, som mødte modstand hos mange mestre, der stadig spillede i den romantiske stil. Det var angreb, gambit-spil, officersofre, geniale kombinationer, den direkte vej mod kongen, uanset om stillingen berettigede til det eller ej. Sejre eller dø. Man vandt i triumf eller tabte med ære. Bare det var blodigt.

I sine yngre dage var Steinitz da også grebet af denne stil, og han opnåede den ære at blive kaldt "Den østrigske Morphy".

Et parti fra turneringen i Dublin 1865 er et godt eksempel på behandlingen af lukkede stillinger:

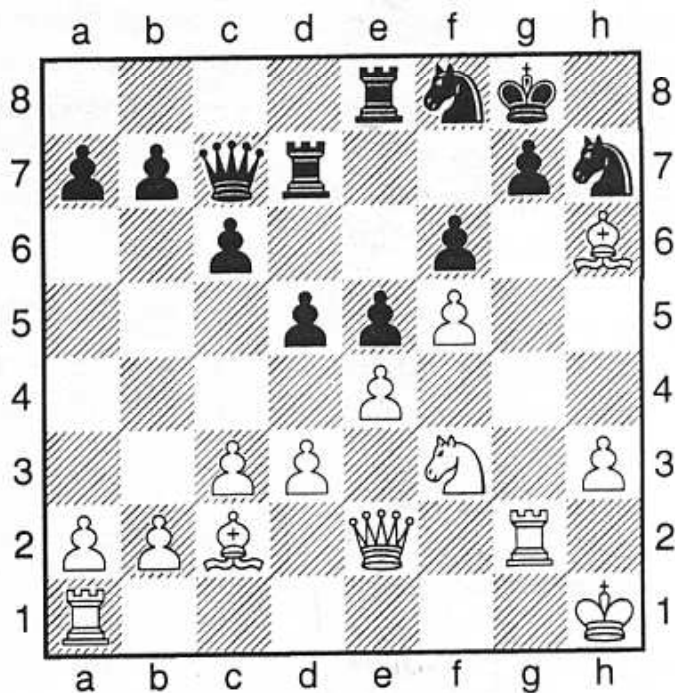
Hvid: Steinitz Sort: Macdonnell

1.e4, e5. 2. Sf3, d6. 3. Lc4 Tidligere så man her 3. d4, som gør et mere energisk indtryk, men Steinitz tilstræber den for ham karakteristiske opbygning med en sikker, defensiv stilling i midten for uforstyrret af modangreb i centrum at kunne forberede og gennemføre angreb på fløjen.
3. -, Le7. 4. c3 Ikke for at spille 4. d4, men for at indtage en bondeformation c3 og e4, som sikrer centrum mod angreb af modstanderen.
4. -, Sf6. 5. d3, 0-0. 6. 0-0, Lg4. 7. h3, Lxf3 Sorts sidste 2 træk ville en moder-nemester nok ikke have spillet, men Steinitz var den første, der påviste løberparrets fordel over for løber og springer.
8. Dxf3, c6. 9. Lb3, Sb8-d7. 10. De2, Sc5 Nu forstår man det tilsyneladende formålsløse træk 9. Lb3. Hvis løberen stadig stod på c4, kunne hvid ikke hindre afbytning af løberen.
11. Lc2 Nu er hvid klar til med f4 at begynde bondestormen på kongefløjen.
11. -, Se6. 12. g3! Ikke straks f4, da hvid ønsker at beholde begge sine løbere.
12. -, Dc7. 13. f4, Tf-e8. 14. Sd2, Ta8-d8. 15. Sf3, Kh8 Sort er pga. sin trængte stilling i bekneb for virksomme træk. Det følgende træk viser endnu mere klart den hvide terrænovervægt.
16. f5, Sf8. 17. g4, h6. 18. g5, hxg5. 19. Sxg5, Kg8. 20. Kh1 Hvid planlægger et angreb mod g7 med de 3 tunge officerer i g-linjen, terrænovervægten gør det let at gennemføre, sorts brikker står i vejen for hinanden og kan ikke omplaceres til forsvar af g7.

20. -, Sf6-h7. 21. Sf3 Det er en vigtig grundregel i angrebet mod trængte stillinger at undgå afbytninger, medmindre det er absolut hensigtsmæssigt, da modstanderen får mere luft.

21. -, Td7 Sort må allerede nu hertil for at forberede det vanskelige forsvar af g7.

22. Tg1, Ld8. 23. Lh6, f6. 24. Tg2, d5 Det er forståeligt, at sort på denne måde vil skaffe sig luft. Men trækket giver Steinitz lejlighed til kvalitetsgevinst, fordi de sorte officerer står så trængt. I det lange løb er stillingen dog tabt for sort

25. Ta1-g1, Te8-e7. 26. exd5, cxd5. 27. La4, Td6 Tårnet må væk fra 7. række.

28. Txg7+, Txg7. 29. Txg7+, Dxd7. 30. Lxg7 og hvid vandt.

(Noter frit efter Richard Reti: Die Meister des Schachbretts, 1930).

De gode år for Steinitz sluttede i 1882, da han blev fyret fra The Field. Han var en kantet person, rethaverisk og havde et glødende temperament. Blev han angrebet for sine meninger, svarede han aggressivt igen, han forløb sig flere gange, og hans grove form for polemik var årsagen til fyringen. Han måtte altså til at spille turneringsskak igen. I en stærk turnering i Wien 1882 fik han en delt 1. plads; senere samme år rejste han til USA, hvor han bosatte sig, først i Philadelphia, senere i New York. Han søgte om amerikansk statsborgerskab og skiftede sit fornavn til William. England havde skuffet ham. "Man glemte aldrig, at jeg er udlænding", som han sagde.

Tilbage i London 1883 kom han i en ny stærk turnering på andenpladsen 3 points efter Zukertort. Her blev der for første gang anvendt dobbelte skakure, som vi kender dem i dag. I forbindelse med turneringen blev der afholdt en reception, hvor der indtraf en morsom episode. Der blev udbragt en skål for den bedste skakspiller i verden, hvorefter både Steinitz og Zukertort rejste sig op. Og ingen af dem ville give sig!

Zukertort var nu også på det tidspunkt på toppen af sin karriere, i den 26 runder store turnering i London havde han vundet 22 af de første 23 partier, men tabte de sidste 3 til svagere spillere, da hans fysik svigtede. Han holdt sig kun oppe ved stimulerende midler.

At hans helbred var dårligt, forstår man, når man hører om hans fantastiske liv. Han var født i Riga, hans mor var tysk, hans far russisk. Han studerede fysik, senere fysiologi i Tyskland. Han havde lært at tale 11 forskellige sprog, desuden var han hæderlig til arabisk, tyrkisk og sanskrit. Fransk og spansk havde han lært for at kunne læse litterære værker på originalsproget. Dansk havde ikke hans interesse!

Han var musikalsk, gav koncerter som pianist og var musikanmelder. En tid politisk skribent ved en Bismarck-avis. Han var en fremragende whistspiller, en dygtig fægter og en første klasses skytte. Som soldat i den preussiske hær var han med i 3 krige - bl.a. mod Danmark i 1864. Han blev alvorligt såret 3 gange, den ene gang var han endda efterladt på slagmarken som død, til gen-

gæld kunne han så senere promenerer rundt med hele 9 tapperhedsmedaljer på sit bryst. I sandhed et usædvanligt liv! Dertil skal lægges, at han havde en yderst behagelig fremtræden, var selskabelig og fuld af humor, men havde altså slidt sig selv op med et vaklende helbred som resultat.

Steinitz turnerede de næste par år rundt i USA og Cuba, alt i mens han ønskede at udfordre Zukertort, der efter sejren i London havde erklæret sig som verdens bedste skakspiller. Der blev ført lange, svære forhandlinger, men endelig enedes de om at spille en match, hvor den, der først vandt 10 partier, kunne kalde sig Verdensmester. Hvis stillingen på et tidspunkt skulle blive 9-9, ville titlen ikke blive tildelt. Der spillede i 3 amerikanske byer, i New York indtil en spiller havde vundet 4 partier, derefter i St.Louis indtil en spiller havde vundet 3, resten i New Orleans.

Den 11. Januar 1886 begyndte så den første officielle VM-match i New York. Kun 40 tilskuere var til stede på denne vinterdag, til trods for at Steinitz' datter havde solgt programmer og fotografier for at tjene et par ekstra dollars til familien. Steinitz havde ikke engang råd til at købe en vinterfrakke til hende. Først da kampen flyttede til New Orleans, begyndte tilskuerne at strømme til. Det begyndte katastrofalt for Steinitz. Han vandt det første, men tabte så de næste 4 i træk. Så flyttedes til St.Louis, hvor han udlignede, og endelig i New Orleans var Zukertort knækket fysisk, så Steinitz vandt $+10 -5 =5$. Der blev her for første gang anvendt demonstrationsbrætter, og hvert træk blev straks telegraferet til Europa, hvor man støttede Zukertort.

Den nu officielle verdensmester Steinitz - han havde uofficielt været det i 20 år - fik 2000 dollars i præmie og bestemte, at han kun kunne stødes fra tronen ved et matchnederlag til en udfordrer, ved uafgjort ville verdensmesteren beholde titlen. Det internationale skakforbund, FIDE, der senere satte system i VM-kampene, blev først stiftet i 1924, så verdensmesteren dengang bestemte selv suverænt, hvem han ville møde, samt hvor og hvordan. I den henseende var Steinitz absolut en guttermand. I modsætning til sine efterfølgere, Lasker, Capablanca og Aljechin, satte han ofte sin titel på spil og gerne mod de stær-

keste modstandere. De 3 nævnte herrer valgte altid deres modstandere med omhu, underforstået nogle, de kunne slå, og spillede i det hele taget kun få VM-kampe i deres regeringsperiode. Det skal lige nævnes, at Zukertorts lys slukkedes to år senere. Han blev kun 45 år.

I sin regeringsperiode vandt Steinitz tre VM-matcher, før det gik galt for ham i 1894:

1889	Havana	Steinitz - Tjigorin	+10 -6 =1
1890	New York	Steinitz - Gunsberg	+6 -4 =9
1892	Havana	Steinitz - Tjigorin	+10 -8 =5

Tjigorin var den nye stjerne på skakhimlen. Han var fra St.Petersborg i Rusland, en gudbenådet angrebsspiller, der foragtede Steinitz' teorier. Hvad betød en bonde eller en bondesvaghed? Han kom alligevel aldrig i slutspil. Næh, frem med officererne, død over kongen. Evansgambit var hans foretrukne åbning. Den spillede han med succes mod Steinitz. Han talte kun russisk, til gengæld kunne han drikke vodka. I en match 1893 mod Tarrasch sad de oppe til langt ud på natten og drak sig hønefulde efter partierne. Tarrasch førte en overgang med 3 point, men Tjigorin var åbenbart i bedre træning med hensyn til de våde varer og fik udlignet til slutresultat 9-9. Tarrasch var ikke uinteressert i at være social og deltage i '3. halvleg', men han deltog, som han sagde, kun 'af repræsentative grunde'.

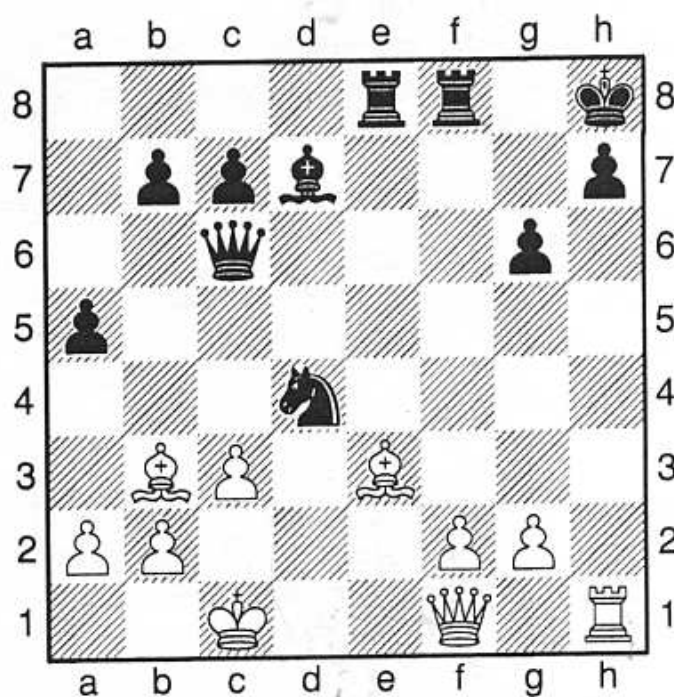
Den 6. oktober 1888 fik Steinitz sit amerikanske statsborgerskab, så når Bobby Fischer bliver kaldt USA's første skak-VM, er det en sandhed med modifikationer. Man må vel med rette kunne sige, at det er Steinitz. Efter sin første match mod Tjigorin i 1889 var han med til at arrangere den 6. Amerikanske Skakkongres i New York. I den forbindelse blev der arrangeret en stor turnering med 20 deltagere, dobbeltrundig, altså 38 partier pr. mand. Tjigorin havde også lagt vejen forbi og fik en delt førsteplads.

Steinitz deltog ikke, han spillede kun matcher, mens han var VM. Men han skrev en bog om turneringen. Et kæmpeværk, der er efterstræbt af alle samlere af turneringsbøger. Han brugte resten af året på bogen, idet han har kommenteret samt-lige partier. Alle eksemplarer er nummererede, og der er trykt navn på den enkel-

te køber i hver bog. Bogen skulle forudbestilles; prisen var 10 dollars, et kæmpebeløb, der hjalp med til finansiering af turneringen. En tilsvarende turneringsbog med noter til samtlige partier er ikke siden blevet udgivet.

I 1891 var Steinitz en kort overgang anholdt af politiet i New York. Han havde spillet en telegrafmatch mod Tjigorin, der opholdt sig i Havana. Han var mistænkt for at være spion pga. træknotationen i telegrammerne. Politiet troede, at det var en hemmelig kode, men sagen blev hurtigt opklaret. Kort efter den sidste match mod Tjigorin døde hans kone og datter. Selv var han nu stærkt gigtplaget.

I 4. parti i matchen mod Tjigorin fik Steinitz lejlighed til en smuk kombination. **Mat i 7 træk.** Han har sikkert deklareret matten, hvad der var mode.

Det er fristende at begynde med 1. Lxd4+, men Steinitz spiller:

1. Txb7+, Kxb7. 2. Dh1+, Lh3. 3. Dxb3+, Kg7, 4. Dh6+, Kf6. 5. Dh4+, Ke5. (5. -, Kg7. 6. Lh6+) 6. Dxd4+, Kf5. 7. Df4 mat.

Vi er nået til 1894. Steinitz har været VM i 8 år, han har ikke vundet sine 3 VM-matcher særligt overbevisende, er blevet næsten 58 år gammel og nu møder han så sit Waterloo, da han spiller en ny VM-match mod tyskeren Emanuel Lasker, kun 26 år. Der skulle spilles i New York, Philadelphia og Montreal. Vinder var den, der først vandt 10 partier, remiser talte ikke.

Steinitz havde nok ikke regnet med at tabe, han kæmpede bravt fra 15. marts til 26. maj, men måtte give sig. Lasker vandt $+10 -5 =4$ og beholdt tronen i 27 år. Steinitz havde kulmineret, helbredet var også på retur. Han spillede igen turneringer, og fik ganske vist førstepladsen i New York 1894 og andenpladsen i St. Petersburg 1895/96, men i revanchematchen mod Lasker i Moskva 1896 gik det helt galt. Han viste kun glimt af sin størheds styrke og tabte så klart som $+2 -10 =5$. Det tog lang tid at afvikle de 17 partier, da Steinitz gang på gang bad om udsættelse pga. sit helbred. Matchen var sådan set overflødig; alle vidste, at Steinitz ville tabe, men begge spillere havde nok brug for pengene. Der var nemlig 2000 rubler til vinderen, 1000 til taberen.

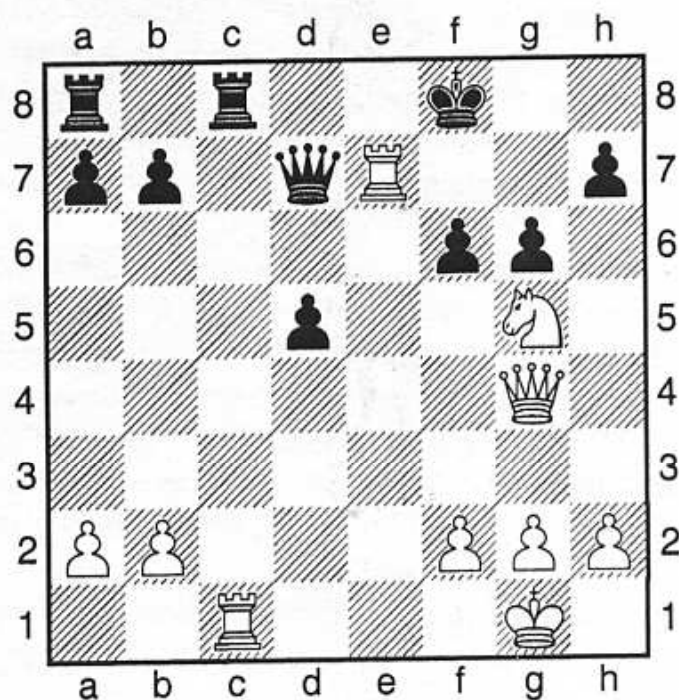
Måske var nederlaget for ydmygende for Steinitz, i hvert fald fik han kort efter matchen et psykisk sammenbrud. Han havde fået tvangsforestillinger, og da man var urolig for ham, blev han lokket hen til en nerveklinik, hvor han blev tvangsindlagt. Selv sagde han, at det var eftervirkninger efter solstik. Han blev lukket ud igen efter 40 dage og kunne med sit skrøbelige helbred nu genoptage sit turneringsspil.

I Hastings 1895 fik Steinitz skønhedspræmie for det følgende parti mod von Bardeleben. Denne adelige herre valgte at satse på en skakkarriere, men da det mislykkedes, og hans penge var brugt op, hutlede han sig igennem livet som kaffespiller i Berlin. Det holdt han dog ikke til, han begik selvmord ved at springe ud af et vindue.

Vi skal se slutningen. Stillingen er berømt og ret så enestående: hvids officerer er alle udækkede og i slag, og sort truer endda med mat i bunden. Enhver ugle kan se, at der skal spilles kraftfuldt og gerne med skak, derfor:

Hvid: Steinitz Sort: Von Bardeleben

23. Tf7+, Kg8. 23. -, Ke8. 24. Te1+ eller 23. -, Dxf7. 24. Txc8+
 24. Tg7+, Kh8. 24. -, Kf8. 25. Sxh7+ eller 24. -, Kxg7. 25. Dxd7+
 25. Txx7+, Kg8. 26. Tg7+, Kh8. 27. Dh4+, Kxg7. 28. Dh7+

Her opgav von Bardeleben, idet han blev så oprevet, at han forlod lokalet uden at vende tilbage. Steinitz viste tilskuerne matten:

28. -, Kf8. 29. Dh8+, Ke7. 30. Dg7+, Ke8. 31. Dg8+, Ke7. 32. Df7+, Kd8
 (på Kd6 er der mat i 2 træk ved Dxf6+) 33. Df8+, De8. 34. Sf7+, Kd7.
 35. Dd6 mat.

Hvilken herlig afslutning!

Sin sidste sejr vandt Steinitz i New York i 1897. Samme år rejste han til Wien for at optræde med en simultan-blindforestilling, og her præsterede han at vinde 17 af 22 partier. Ikke dårligt af en mand på 61 år. Men oven i hans psykiske problemer fik han nu konstateret en hjertesygdom, og resultatmæssigt gik det hurtigt ned ad bakke. I maj 1898 i Wien blev han nr. 4, i august 1898 i Köln nr. 5, og endelig i juni 1899 i London nr. 11 af 15 deltagere. Det blev hans sidste turnering, den første uden præmie.

I 40 år havde han været med i den absolutte top, men efter hjemkomsten til USA slog det klik for ham. Den sidste fiasko i London har nok knækket ham; han påstod, at han ved hjælp af elektriske impulser fra fingrene kunne flytte brikkerne uden at røre dem, og at han kunne telefonere til hvem som helst uden kabel! Han blev indlagt på et sindssygehospital på Ward's Island, New York, hvor han døde, fattig som en kirkerotte, et halvt år senere, den 12. august 1900. Han efterlod sig sin anden kone og 2 små børn, helt ubemidlede.

Vi har taget afsked med den første verdensmester i skak, han havde officielt titlen igennem 8 år, uofficielt 28. Han er til dato den ældste, der har haft titlen. Han var 58 år og 10 dage, da han mistede den.

Med Steinitz begyndte en ny æra. Han lærte os om de lukkede spil. Skeptikere var mange, men som Lasker sagde: "Hele verden lo af ham, men manden havde jo ret". En lille mand, men en stor skakspiller. Fattig på penge, men rig på nytænkning. Vi lader ham selv få de sidste ord:

*I was champion of the world for twenty-eight years,
because I was twenty years ahead of my time.
I played on certain principles, which neither Zukertort
nor any one else of his time understood.*

Steinitz

Styrkeliste, Tårnet Ballerup Skakklub *December 2000*

Nr.	Navn	Klubrating	EMT-rating
1.	Thomas Bach Nielsen	----	2232
2.	Sigfred Haubro	2118	2155
3.	Hans Henrik Hansen	----	2111
4.	Rene O. Nielsen	----	2072
5.	Jesper Simonsen	----	2095
6.	Egon Madsen	----	2092
7.	Morten Mikkelsen	----	2012
8.	Carsten Hejberg	1910	2008
9.	Tom Krog Nielsen	1978	1895
10.	Jørgen T. Christensen	1939	1877
11.	Otto Larsen	1787	1797
12.	Jens Hyldtoft	1798	1607
13.	John Tornerup	2026	1883
14.	Søren Kilsgaard	1757	1756
15.	Verner Samuelsen	1704	----
16.	Michael Andersen	1700	1509
17.	Henning Christensen	1629	1164
18.	Ian Bredahl	1654	----
19.	Troels Breum	1558	----
20.	Keld Sølvbjerg	1689	----
21.	Siv Haubro	1696	1592
22.	Peter Olsen	1545	----
23.	Jørgen Spiegelhauer	1546	----
24.	Jørgen Holst	1589	----
25.	Anders Friis-Hansen	1387	----
26.	Helge Hau	1519	1479
27.	Leo Arnfast	----	----
28.	Tibor Bartha	1456	----
29.	Ruben Birch	1512	----
30.	Leif Rasmussen	1364	----
31.	Harry Petersen	1386	----
32.	Morten Vest	1303	----
33.	Jesper Lose	1282	----

BALLERUPSKAK

Kalender

2/1 Hyggelyn
9/1 1 runde klubmesterskabet
16/1 4 runde holdturneringen
23/1 Udsatte
30/1 2 runde klubmesterskabet
6/2 5 runde holdturneringen
13/2 Udsatte
20/2 3 runde klubturneringen
27/2 6 runde holdturneringen

6/3 Udsatte
13/3 4 runde klubmesterskabet
20/3 7 runde holdturneringen
27/3 5 runde klubmesterskabet
3/4 Udsatte
10/4 Udsatte
17/4 6 runde klubmesterskabet
24/4 7 runde klubmesterskabet
1/5 Udsatte
8/5 Udsatte
15/5 Præmieuddeling

God jul!

Helge Hau